

๓๗๕ ๖4
๗17,๗
๘ ๒
73 108

บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม
และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลุมพิต ๒๖ พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร ๖๑๒1676 ๖๑1๕๐๘๑
ปริญญานิพนธ์

ของ

ประไพพรรณ โพธิ์กระจำจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2521

บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม
และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

บทคัดย่อ

ของ

ประไพพรรณ โพธิ์กระจำจ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2521

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม และศึกษา เปรียบ เทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งศึกษาถึงอิทธิพลของอายุของสถาบันและประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ ต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านต่าง ๆ เหล่านี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาจารย์ที่สอนประจำในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน 10 แห่ง ในปีการศึกษา 2520 จำนวน 227 คน และใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าถึงบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ผลการศึกษาพบว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนส่วนใหญ่มีปริมาณของบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอน การวิจัย และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมอยู่ในระดับต่ำ และอาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความคาดหวังต่อบทบาทในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวสูงกว่าความเป็นจริง

นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของสถาบันไม่มีอิทธิพลต่อบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษาในด้านใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ใน เรื่องประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์นั้น พบว่าอาจารย์ 2 กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนไม่แตกต่างกัน ยกเว้นบทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม เท่านั้นที่กลุ่มอาจารย์ซึ่งมีประสบการณ์ในด้านการสอนมาก เห็นว่ามีความสำคัญมากกว่ากลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

The Roles of Private Higher Education Institutions
in Teaching, Research, Community Services and
Cultural Transmission and Preservation

Abstract

by

Prapeapan Phothikrachang

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree

Srinakharinwirot University

September, 1978

This research proposed to study the role of private higher education institutions in the dimension of teaching, research, community services and cultural transmission and preservation. The next goal was to make a comparative study between the actual and the expected institutional role on these dimensions as perceived by the teaching staff. Finally, there was an inclusion of the influence of the length of the institution's establishment and the teaching staff experiences had on the four dimensions mentioned previously.

The sample in this study composed of 227 full-time instructors in 10 private higher education institutions. The survey was conducted during academic year 1977. The tool used for data collection was questionnaire with rating scale.

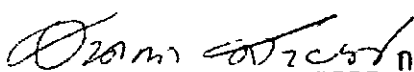
The findings showed that the actual role of the three dimension - teaching, research and cultural transmission and preservation - was found to be at the average level while that of the community services dimension remained low. The overall result indicated that the instructors' perceptions of the expected role in all dimensions was higher than the actual role.

The length of establishment was found to have no significant influence on institutions' actual role in any of the four dimensions. However, teaching experiences between the two groups of instructors differed on the institutions' expected role only in the dimension of community services

which showed the higher the instructors' experiences the greater were the degree of importance perceived at the .01 level of significance.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

 รศ.ดร.สุวิมล ประธาน

 อธิการบดี กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือช่วยเหลือของท่านผู้มีพระคุณ
หลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และ
ตรวจแก้งานวิจัยนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสอง เป็น
อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้กรุณา
รับงานวิจัยนี้เข้า เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา และขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์ ผู้อำนวยการ
กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนเพื่อน
ร่วมงานในกองทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณเตือนจิตต์ จิตต์อารี คุณจรัสพร
สังขะทรัพย์ ดร.ฉันทวิทย์ แจ่มแจ้ง ที่คอยเร่งรัดกระตุ้นเตือนและให้ความร่วม-
แรงร่วมใจจนงานวิจัยนี้สำเร็จ เป็นรูปร่างขึ้นมา ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์
ล้วน สายยศ แห่งสำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร และอาจารย์ วีระเดช โพธิ์กระจำจ แห่งวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา ที่กรุณาสนับสนุนงานวิจัยนี้เสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและคณาจารย์วิทยาลัยเอกชน ซึ่งเป็นกลุ่ม
ตัวอย่างทั้ง 10 แห่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถาม

และท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ ร.ต.อ.ประสิทธิ์ ภาณววัฒน์ บิดาบัง เกิด เถลา
ซึ่งเป็นกำลังใจอันสูงส่งในการศึกษาทุกระดับชั้นตลอดมาจนถึงงานวิจัยนี้

ประไพพรรณ โพธิ์กระจำจ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง
ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

กองวิจัยการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาททางด้านการสอน	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาททางด้านการวิจัย	15
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาททางการบริการ	
	ทางวิชาการแก่สังคม	17
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทในการถ่ายทอด	
	รักษาศิลปวัฒนธรรม	18
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	21
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
	กลุ่มตัวอย่าง	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	25
	ลักษณะของ เครื่องมือ	25
	การกำหนดน้ำหนักของตัว เลือก	25
	การตอบแบบสอบถามและการตรวจให้คะแนน	25
	การสร้าง เครื่องมือ	26

บทที่		หน้า
	การหาคุณภาพของ เครื่องมือ	26
	ผลการวิเคราะห์ เครื่องมือก่อนนำไปใช้	27
	การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	28
	การวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	29
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	ตอนที่ 1 ปริมาณของบทบาทที่เป็นจริงของวิทยาลัย เอกชน ในด้านต่าง ๆ	33
	ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาท ที่เป็นจริงและคาดหวังของวิทยาลัย เอกชนใน ด้านต่าง ๆ	44
	ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม วิทยาลัย เอกชนที่มีอายุแตกต่างกัน 2 กลุ่มใน เรื่องของบทบาทที่เป็นจริงในด้านต่าง ๆ	49
	ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อาจารย์วิทยาลัย เอกชนที่มีประสบการณ์ในการ สอนต่างกัน 2 กลุ่ม ใน เรื่องของบทบาทที่ คาดหวังในด้านต่าง ๆ	54
5	สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	61
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	61

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการ	61
กลุ่มตัวอย่าง	61
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62/
อภิปรายผล	65
ข้อเสนอแนะ	70/
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	79

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงกลุ่มของสถาบันแยกตามจำนวนปีที่จัดตั้งและ เปิดสอน ในระดับปริญญาตรี	24
2 แสดงกลุ่มของอาจารย์แยกตามประสบการณ์การสอน	24
3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของ บทบาทที่เป็นจริงและคาดหวังในด้านการสอนของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง	34
4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของ บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัยของ วิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง	36
5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของ บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทาง วิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง	38
6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของ บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการถ่ายทอด รักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง	40
7 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของ บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอน การ วิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอด รักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง	42
8 แสดงการ เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่ คาดหวังในด้านการสอนของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง	45

9	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง งบบาทที่เป็นจริงกับงบบาทที่ คาดหวังในด้านการวิจัยของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง	46
10	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง งบบาทที่เป็นจริงกับงบบาทที่ คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง	47
11	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง งบบาทที่เป็นจริงกับงบบาทที่ คาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง	48
12	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง กลุ่มของวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อย กับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมากในเรื่องของงบบาททาง ด้านการสอน	50
13	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อย กับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมากในเรื่องของงบบาทในด้านการ วิจัย	51
14	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อย กับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมากในเรื่องของงบบาทในการ บริการทางวิชาการแก่สังคม	52
15	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่าง กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อย กับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมากในเรื่องของงบบาทในการ ถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม	53
16	แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน มากกับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยที่มีความคิด เห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอน	55

17	แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน มากกับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยที่มีความคิด เห็นต่อบทบาทในด้านการบริการวิจัย	56
18	แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน มากกับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยที่มีความคิด เห็นต่อบทบาทในการบริการทางวิชาการแก่สังคม	57
19	แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน มากกับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยที่มีความคิด เห็นต่อบทบาทในการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม	58
20	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ ในการสอนมากและประสบการณ์ในการสอนน้อยที่มีความคิด เห็น ต่อบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชนในด้านการบริการทาง วิชาการแก่สังคมมาก	59
21	แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ ในการสอนมากและประสบการณ์ในการสอนน้อยที่มีความคิด เห็น ต่อบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชนในด้านการบริการทาง วิชาการแก่สังคมน้อย	60

ภูมิหลัง

การศึกษาไม่ว่าระดับใดก็ตามย่อม เป็นกระบวนการอันสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศด้วยกันทั้งสิ้น แต่ในสภาพปัจจุบันของประเทศไทยของเราซึ่งสังคมกำลังมีความต้องการอันรีบด่วนในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม เช่นที่เป็นอยู่นี้ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็น สิ่งหนึ่งที่จะบ่งชี้ถึงการประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวของแผนพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี ในฐานะที่สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจโดยตรงในการผลิตกำลังคนระดับสูง และการค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการดังกล่าวของประเทศชาติ

ด้วยเหตุนี้รัฐจึง เร่งริบระดมสรรพกำลังสำหรับจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการ เน้นว่า เป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ประเทศมีกำลังอำนาจแห่งชาติสูงขึ้น เท่า เทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

แต่โดยที่การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการลงทุนที่สูงกว่าการจัดการศึกษาระดับอื่น ๆ เพราะรัฐต้องรับภาระต้นทุนทาง เศรษฐกิจของการศึกษาระดับนี้ด้วยงบประมาณของรัฐในด้านงบดำเนินการถึงปีละ 13,064 บาท ต่อนักศึกษาหนึ่งคน (ที่มา : กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, 2520) และโดยที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่อาจตอบสนองปริมาณความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาในระดับสูงได้อย่างเพียงพอ ผู้มีฐานะดีจึงมักจะส่งบุตรหลานที่สอบ เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไม่ได้ให้ไปศึกษายังต่างประเทศ ส่วนผู้ไม่อยู่ในฐานะที่จะทำเช่นนั้นได้ก็จำยอมให้บุตรหลานอยู่ในสภาพที่ว่างงานหรือทำงานชั่วคราว ในขณะที่เดียวกันก็มุ่ง

ที่จะกวาดวิชา เพื่อที่จะสอบ เข้าในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในปีต่อ ๆ ไปอีก เป็นการก่อให้เกิดผลเสียหายทางด้าน เศรษฐกิจของประเทศซึ่งกำลังต้องการพัฒนาอยู่อย่างเร่งด่วน รัฐจึงจำเป็นต้องระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ นอกเหนือไปจากงบประมาณของรัฐที่มีอยู่ควบคู่ไปกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และจำเป็นต้องยอมให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ยกเว้นการฝึกหัดครู โดยการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน เมื่อ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2512 และได้มีวิทยาลัย เอกชน เริ่มก่อตั้งขึ้นมานับตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบันเป็นจำนวนถึง 10 สถาบัน นับว่ารัฐได้มองเห็นความสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในการแบ่งเบาภารกิจในการจัดการศึกษาระดับนี้ของรัฐมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 ซึ่งรัฐมีความเห็นว่าวิทยาลัย เอกชนน่าจะมีความพร้อมที่จะร่วมรับภาระในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากกว่าในอดีต โดยควรดำเนินงานในลักษณะร่วมมือและประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (รายงานการสัมมนา เรื่องแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, 2518 : 4) นับว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาระดับนี้มากขึ้นทุกขณะ

ในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น จำเป็นจะต้องพัฒนางานในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการดำเนินภารกิจหลักหรือบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 ประการ อันได้แก่ บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรม (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อการพัฒนาการศึกษา, 2518 : 158) จึงจำเป็นต้องที่ผู้บริหารหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับนี้จะต้องทราบถึงรายละเอียดของบทบาทแต่ละด้าน เพื่อจะได้วางนโยบายในการวางแผนพัฒนาให้ถูกต้อง เหมาะสม การที่จะทราบถึง

รายละเอียดหรือแนวโน้มของบทบาท เหล่านี้ได้ก็ต้องอาศัยการวิเคราะห์ปริมาณงานในแต่ละบทบาทอย่างละเอียด เพื่อให้ทราบว่าบทบาทที่สถาบันอุดมศึกษากำลังกระทำอยู่นั้นมีแนวโน้มไปในด้านใด มากน้อยเพียงไร และควรมีการแก้ไขหรือพัฒนาด้านไหนอย่างไร จึงจะทำให้สถาบันอุดมศึกษานั้นมีความสมบูรณ์ในหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาตามอุดมคติ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร 4 สถาบัน พบว่ามีอาจารย์จำนวนหนึ่งที่มีความเห็นว่าสถาบันที่ตนปฏิบัติงานอยู่ให้น้ำหนักความสนใจต่อการปฏิบัติตามบทบาทหรือภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษายังไม่มากนัก ผู้วิจัยมีความสนใจว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนต่าง ๆ ซึ่งร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาของรัฐบาลมาเป็นเวลาถึง 9 ปีแล้วนั้น ได้ดำเนินการตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษามากน้อยเพียงไร และโดยเหตุที่ยังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษาวิจัย เรื่องของสถาบันการศึกษาของ เอกชนในระดับนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงได้มุ่งศึกษา เพื่อวิเคราะห์ถึงปริมาณงานของบทบาทหลักของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เพื่อที่จะให้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารของสถาบันเหล่านั้นให้มีความสมบูรณ์ในหน้าที่และพร้อมที่จะร่วมรับภาระในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาถึงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงไรในด้านต่อไปนี้

1.1 การสอน

1.2 การวิจัย

1.3 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

1.4 การถ่ายทอดและรักษาศิลปวัฒนธรรม

2. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม ในความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนว่าต่างกันหรือไม่

3. เพื่อศึกษาว่าอายุของสถาบันและประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอน จะมีผลต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมหรือไม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า สถาบันการศึกษาเอกชนมีปริมาณในการปฏิบัติการกิจตามบทบาทหลักของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในด้านที่เป็นจริงและคาดหวังมากน้อยเพียงไร และทำให้ทราบว่าประสบการณ์ที่แตกต่างกันของอาจารย์ และประเภทที่แตกต่างกันของสถาบัน จะมีผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทหลักของสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายการบริหารและวางแผนพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

2. จะทำให้ได้เครื่องมือสำหรับวัดปริมาณงานของสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละด้านที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และสามารถนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์

ประจำของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ซึ่ง เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง อนุปริญญา และปริญญาตรี ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐ จำนวน 10 สถาบัน ได้แก่

- 1.1 วิทยาลัยการค้า
- 1.2 วิทยาลัย เกริก
- 1.3 วิทยาลัยกรุงเทพ
- 1.4 วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
- 1.5 วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- 1.6 วิทยาลัยเทคนิคสยาม
- 1.7 วิทยาลัยศรีปทุม
- 1.8 วิทยาลัย เอ เขียวาค เนย์
- 1.9 วิทยาลัยพายัพ
- 1.10 วิทยาลัยแสงธรรม

2. ตัวแปรในการศึกษา

2.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่บทบาท
ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ
แก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

2.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่อายุ
ของสถาบัน และประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอน

3. การศึกษาตัวแปร

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาตัวแปรใน 3 ลักษณะ คือ

3.1 ศึกษาปริมาณหรือแนวโน้มของแต่ละบทบาท

3.2 เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวัง

3.3 เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม อายุของสถาบัน และประสบการณ์
ของอาจารย์ผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอุดมศึกษา (Higher Education) หมายถึง การศึกษาต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อันได้แก่ การศึกษาวิชาชีพชั้นสูง และการศึกษาวิจัยในมหาวิทยาลัย

2. สถาบันอุดมศึกษา เอกชน คือ สถาบันการศึกษาของ เอกชนที่มีฐานะเป็น "วิทยาลัยเอกชน" โดยได้จัดตั้งขึ้น เป็นสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พุทธศักราช 2512

3. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน เป็นหน้าที่หลัก ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาของ เอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2520

4. บทบาท หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกมาตามภารกิจ สิทธิหรือตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งบุคคลหรือสถาบันนั้นมีอยู่ และการแสดงบทบาทดังกล่าวสามารถที่จะสังเกตและวัดพฤติกรรมออกมาได้

5. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนแสดงออกมาตามภารกิจ สิทธิและหน้าที่ที่สถาบันมีอยู่ บทบาทหลักของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมี 4 ด้านคือ บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรม ซึ่งมีทั้งบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง

6. บทบาทที่เป็นจริง หมายถึงการปฏิบัติการ การเกิดขึ้นหรือมีอยู่จริงในสถานการณ์ปัจจุบัน

7. บทบาทที่คาดหวัง หมายถึงสิ่งที่ได้รับการคาดหวังว่าน่าจะปฏิบัติเกิดขึ้นหรือมีอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งแต่มิได้ปฏิบัติ เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในสถานการณ์ปัจจุบัน

8. บทบาทในด้านการสอน หมายถึงบทบาทที่เกี่ยวกับการให้การศึกษา เช่นการสอน การเตรียมการสอน การตรวจงาน การให้คำปรึกษาทางวิชาการ การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

9. บทบาทในด้านการวิจัย หมายถึงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า และแสวงหาความรู้หรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ขึ้น รวมทั้งการเขียนตำราหรือเอกสารประกอบการเรียน

10. บทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม ได้แก่บทบาทที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่มีอยู่หรือคิดค้นได้ไปเผยแพร่แก่ประชาชน หน่วยงานราชการ องค์กรหรือรัฐวิสาหกิจ โดยการจัดนิทรรศการ การจัดฝึกอบรม การเผยแพร่หรือให้คำแนะนำปรึกษาในด้านวิชาการ

✓ 11. บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม ได้แก่บทบาทที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ชุมชนหรือสังคมมีความเข้าใจ ชำบฉึ้ง และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของตน โดยการสอน การเผยแพร่โดยบทความ หรือการจัดนิทรรศการ ตลอดจนจนถึงการ เป็นผู้นำหรือร่วมในการฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรมของชุมชน

12. อายุของสถาบัน หมายถึงระยะเวลาที่สถาบันได้รับอนุมัติให้เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ

12.1 กลุ่มของสถาบันที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งและเปิดทำการสอนมาเป็นเวลา 2-5 ปี ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยพายัพ

วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

12.2 กลุ่มวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งและเปิดทำการสอนมาเป็นเวลา 6 ปีขึ้นไป ได้แก่ วิทยาลัยการคำ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยศรีปทุม

13. ประสพการณ์ หมายถึงระยะเวลาที่อาจารย์ได้เริ่มปฏิบัติงานในวิทยาลัยนั้น ๆ มาจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ โดยแบ่งประสพการณ์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

13.1 ประสพการณ์น้อย คือระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 1-2 ปี

13.2 ประสพการณ์มาก คือระยะเวลาที่ปฏิบัติงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

นิยามปฏิบัติการ

1. บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการสังคม และการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน จะมีทั้งบทบาทที่เป็นจริงอันหมายถึงการปฏิบัติจริงของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับบทบาทที่กำลังปฏิบัติอยู่ในสถานการณ์จริงในปัจจุบัน และบทบาทที่คาดหวังอันหมายถึงบทบาทซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าควรจะปฏิบัติเกิดขึ้นหรือมีอยู่แต่อาจมิได้ปฏิบัติ เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในสถานการณ์จริงในขณะนั้น

2. บทบาทที่เป็นจริง ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้านบทบาทที่เป็นจริงของแต่ละด้านของบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ทั้ง 4 ด้าน

3. บทบาทที่คาดหวัง ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้านบทบาทที่คาดหวังของแต่ละด้านของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ทั้ง 4 ด้าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ปัจจุบันการอุดมศึกษา เอกชนของประเทศไทยกำลังอยู่ในระยะบุกเบิก จึงมีปัญหาดังในด้านการลงทุน ความมุ่งหมาย และภารกิจ วิธีจัดดำเนินการ ศึกษาที่ยังขาด เอกภาพและขาดการประสานงานระหว่างสถาบันการศึกษา เอกชน ด้วยกัน ประเด็นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่สำคัญมีอยู่ 4 ด้าน คือด้านกฎหมาย ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ และด้านการเงิน (สำนักงานปลัดทบวง ทบวง-มหาวิทยาลัยของรัฐ, 2518 : 4-5) ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ในด้านกฎหมาย กฎหมายว่าด้วยวิทยาลัย เอกชนปัจจุบันมุ่ง เป็น ลักษณะ "ปราชัย" มากกว่า "ส่งเสริมสนับสนุน" ไม่เอื้ออำนวยในการบริหาร วิทยาลัย เอกชนให้ เป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร บทบัญญัติ ในกฎหมายที่สมควรมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขก็คือ เรื่ององค์ประกอบและการ ดำเนินงานของคณะกรรมการวิทยาลัย เอกชน เรื่องกรรมการบริหารและ ผู้อำนวยการศึกษาวิทยาลัย เอกชน เรื่องผู้สอนประจำ และผู้สอนพิเศษ และการ กำหนดให้มีบทลงโทษผู้ละเมิดใช้ครูและ เข็มวิทยะฐานะ

2. ในด้านบุคลากร มีปัญหาในการสรรหาอาจารย์ประจำ การพัฒนา อาจารย์ ตำแหน่งทางวิชาการ การจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศ และการ ขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ

3. ในด้านวิชาการ มีปัญหา เกี่ยวกับการสอนซึ่ง เป็นประเด็นหลักใน ปัจจุบันสำหรับวิทยาลัย เอกชน โดยได้พิจารณาแยกแยะทั้งใน เรื่องหลักสูตร ผู้สอน ตำราและอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด การวัดผล รวมทั้งคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา

4. ด้านการเงิน วิทยาลัยเอกชนต้องเผชิญปัญหาในการ เก็บค่าเล่าเรียน ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญแต่เพียงแหล่งเดียวของวิทยาลัยเอกชนทั่วไป

จากปัญหาเหล่านี้ทำให้สถาบันอุดมศึกษาของ เอกชนไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายได้ ซึ่งในด้านจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษานั้น สิปพนนท์ เกตุทัต (สิปพนนท์ เกตุทัต, 2518 ข : 25) มีความเห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดความมุ่งหมายให้เด่นชัด คือ

1. เพื่อพัฒนาความงอกงามทางสติปัญญา ความเจริญทางความคิด อันนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการและความเจริญของมนุษยชาติ

2. สร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาสังคม

3. เป็นแหล่งวิทยาการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาชุมชนชนบท

4. ทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปและวัฒนธรรม

5. พัฒนาคนให้ เป็นผู้ที่มีสมบูรณ์ด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ให้มีความสามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคลและสังคม

วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน, 2518 : 10-12) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและสภาพของสังคม ความมุ่งหมายของอุดมศึกษาที่มีลักษณะ เป็นสากล หน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษาและจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาของไทยไว้ดังนี้ คือ

ในด้านความมุ่งหมายสากลนั้นคือมหาวิทยาลัยจะต้องมุ่งที่จะบุกเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้ เพื่อสร้างสรรค์รรโลงความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ บุกเบิกเพื่อไปค้นพบสิ่งที่ยังไม่พบ แสวงหาสิ่งใหม่ และปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ บำรุงรักษาความรู้ที่ดีที่มีอยู่แล้วและถ่ายทอดไปสู่ผู้ที่ไม่รู้ และใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยถือว่า

สถาบันอุดมศึกษา เป็นแหล่งวิทยาการขั้นสูงที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ของมนุษยชาติ รวมถึงการสนองความต้องการของประเทศชาติ นอกจากนี้ยังจะต้องรับภาระในการทำนุบำรุง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาคือสถาบันทางวัฒนธรรมซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องทำนุบำรุง ส่งเสริมให้ผู้อยู่ในสถาบันได้เป็นผู้มีวัฒนธรรมที่ถูกต้อง เหมาะสม

ภายในขอบเขตของความมุ่งหมายดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ

1. การสอนวิชาการและวิชาชีพเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม
 2. การวิจัยค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ
 3. การบริการทางวิชาการแก่สังคม
 4. การถ่ายทอดศิลปและวัฒนธรรม และการปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี
- สำหรับการอุดมศึกษาของไทยนั้นควร เป็นการศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนควบคู่กันไปกับการศึกษา เพื่อพัฒนาความเป็นคน เพื่อสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อสถาบันอุดมศึกษาจะได้ใช้ความเป็นเลิศในทางวิชาการพัฒนาบุคคล และให้บริการทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ของสังคมและมนุษยชาติ

บทบาททางด้านการสอน

คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษา (2518 : 192-213) ได้เสนอว่าให้สถาบันอุดมศึกษามีเสรีภาพในทางวิชาการ คือมีเสรีภาพในด้านการสอนและวิจัย และมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจการในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับ

ในด้านการสอนนี้มีขอบเขตรวมถึงการ เตรียมการสอน ชั่วโมงสอน ต่อสัปดาห์ งานตรวจงาน การนิเทศการสอน และการให้คำปรึกษาทาง วิชาการ อมร รักษาสัตย์ (อมร รักษาสัตย์, 2512 : 1-2) ได้เสนอ หลักการสอนไว้ดังนี้ สำหรับการสอน 1 หน่วยกิต คือใช้เวลาบรรยาย 1 ชั่วโมง เวลาเตรียมการสอน 2 ชั่วโมง อาจารย์ท่านหนึ่งสอนภาคละ 4 วิชา ปีละ 2 ภาค ๆ ละ 18 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมงต่อวิชา ถ้าสอนครบแล้วจะ ให้สอนภาคฤดูร้อนหรือภาคนอกเวลา เพิ่มขึ้นอีกก็ต้องให้ค่าตอบแทนพิเศษ การ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะให้ได้ผลดีต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และ ศิษย์ด้วย จึงนิยมให้มีระบบการแนะนำนักศึกษา โดยมอบให้นักศึกษาแต่ละคน มีอาจารย์ที่จะคอยแนะนำการศึกษาให้ตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ ทางฝ่ายอาจารย์ เองการ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ก็เป็นการรับผิดชอบตามหน้าที่ และจะต้องใช้เวลา มากตามสมควร จึงคิดได้ว่าอาจารย์จะต้องใช้เวลาแนะนำนักศึกษาค้นละ 1 ชั่วโมงต่อหนึ่งปี ในทำนองเดียวกัน เกริก มังคละพฤกษ์ (เกริก มังคละพฤกษ์, 2510 : 292) ได้กล่าวไว้ว่าการ เรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัยจะดำเนิน ไปโดยราบรื่นยิ่งขึ้น ถ้าอาจารย์และนักศึกษาในขณะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน อาจารย์ที่เลี้ยงควรมีจำนวนที่ได้สัดส่วนและมีโอกาสได้สัมพันธ์กับนิสิตนักศึกษา ส่วน บัวย อังภากรณ์ (บัวย อังภากรณ์, 2516 : 59) ได้เสนอว่าบทบาทหลัก ของอาจารย์มหาวิทยาลัยก็คือบทบาทการสอน ผู้เป็นอาจารย์จึงต้อง เป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีความสนใจทางวิชาการ

สำหรับ วิจิตร ศรีสอ้าน (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2518 : 11) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยควรที่จะวางจุดมุ่งหมายที่ผสมผสานการศึกษา เพื่อ เสริมสร้างบุคลิกภาพ และความสามารถในทางปัญญาของบุคคลควบคู่กันไปกับการสอน เพื่อให้ นักศึกษามี ความสามารถไปประกอบอาชีพและทำงานในอาชีพนั้น ๆ ด้วย

ส่วนงานวิจัยทางด้านการสอนนั้น ในปี พ.ศ. 2513 เปรมจิตต์ จีระพันธ์ (เปรมจิตต์ จีระพันธ์, 2513 : ค) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ลักษณะหน้าที่การทำงานของอาจารย์ประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการ วิเคราะห์ได้พบว่า

1. ได้ค่าเฉลี่ยปานกลางดังนี้

1.1 อาจารย์คนหนึ่งสอน 3 วิชาต่อภาคเรียน

1.2 ขนาดของชั้นเรียนที่สอนแบบปาฐกถา สอนเป็นหมู่ และสอนแบบปฏิบัติการ มีนิสิต 77, 16 และ 54 คน ตามลำดับ

1.3 อาจารย์คนหนึ่งปกครองนิสิตปริญญาตรี ปริญญาโท และ ควบคุมวิทยานิพนธ์ 46, 16 และ 4 คน ตามลำดับ

1.4 อาจารย์คนหนึ่งใช้เวลาทำการสอน 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. ผลการเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การทำงานของอาจารย์สรุปได้ดังนี้

2.1 ลักษณะหน้าที่การทำงานส่วนใหญ่ในหลายคณะอยู่ในช่วงความ เชื่อมันปานกลาง

2.2 หนึ่งในสามของอาจารย์ทำการสอนโดยไม่ได้หาประสบการณ์ ในวิชาที่ตนสอนด้วยการให้บริการ

อมิรดี อุดมมณีสุวัฒน์ (อมิรดี อุดมมณีสุวัฒน์, 2513 : 32) ได้ ศึกษาสถานภาพการใช้อาคารสถานที่และกำลังอาจารย์ของสถานศึกษาในสังกัด กรมการฝึกหัดครู ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2513 พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ สอนภาคกลางวัน 9-12 ชั่วโมง รองลงมาคือ 12-15 ชั่วโมง สอนภาคค่ำ 9-12 ชั่วโมง รองลงมาสอนมากกว่า 15 ชั่วโมง และอาจารย์ส่วนใหญ่มีความ ต้องการที่จะศึกษาต่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา

ในปีเดียวกัน สายทิพย์ นุกูลกิจ (สายทิพย์ นุกูลกิจ, 2513 : 55-56) ก็ได้ทำการศึกษาสถานภาพการใช้อาคารสถานที่และกำลังอาจารย์ของสถานศึกษาสังกัดกรมการฝึกหัดครูในภาคการศึกษา 9, 10, 11, 12 พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่สอนภาคกลางวันสัปดาห์ละ 12-15 ชั่วโมง และสอนภาคค่ำสัปดาห์ละ 3-9 ชั่วโมง จำนวนนักศึกษาเฉลี่ย 35-50 คน

ต่อมา สายไสว ไวยภาพ (สายไสว ไวยภาพ, 2516 : 412-413) ได้สำรวจวิเคราะห์เชิง เศรษฐศาสตร์ เรื่องผลผลิตภาพการทำงานของอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าอาจารย์ทำงานหนักเกินไปโดยเฉพาะทางด้านการสอน

ออสติน จอห์น แมททิลลา (Mattila, 1962 : p3483-3484) ได้ศึกษาอัตราการทำงานของครูในจูเนียร์คอลเลจ แห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยการใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลส่งไปถึงครู 1685 คนใน 17 สาขาวิชา พบว่าในวิทยาลัยครู 23 แห่ง จากจำนวนทั้งสิ้น 39 แห่ง มีอัตราการสอนโดยเฉลี่ย 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครูส่วนมากมีความพอใจที่จะสอน 14 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งควรถือเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการกำหนดอัตราการสอนของครู และควรมีนักศึกษาห้องละประมาณ 30-35 คน

✓ ชิดนีย์ ดอร์เรส (Dorres, 1968 : 122 pp) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ผลการสอนหรือผลการทำงานของอาจารย์จะต้องขึ้นอยู่กับ

1. บรรยากาศในการทำงาน
2. จำนวนชั่วโมงที่ต้องการ
3. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน
4. วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน

5. ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่

6. มีเสรีภาพด้านวิชาการ

7. มีเสรีภาพส่วนบุคคล

แนซซี โจน เรียท (Taft, 1973 : p.4803) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาหลาย ๆ แห่งกับเกณฑ์ของสภามหาวิทยาลัย ได้พบว่าจุดมุ่งหมายหรือบทบาทที่ได้รับการเน้นมากที่สุด คือบทบาทในเรื่องของการ เรียนการสอน การสร้างความเป็นพลสุตร ความรู้จักตนเองและพัฒนาตนเองของบัณฑิต ตลอดจนการสร้าง ความเชื่อถือ และสนองความต้องการ ก้าวล้ำคนแก่ตลาดแรงงาน

บทบาททางด้านการวิจัย

อุปสรรคของการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาก็คือการขาดแคลนผลงานวิจัย เนื่องจากอาจารย์ที่มีความสามารถในการวิจัยมีน้อย ระบบการบริหารสถาบัน อุดมศึกษาไม่เอื้ออำนวยให้การวิจัยรุดหน้าไปได้ เพราะนักวิจัยจะต้องเสียเวลา ดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระเบียบปฏิบัติของทางราชการที่ใช้เป็นมาตรฐาน ในหน่วยงานที่วราชาณาจักร (ลีปพนนท์ เกตุทัต, 2514 : 80) ก้าวแห่ง พลังกูร (น.บ.บ. : 15-16) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการทำงานของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาว่าควรจะได้ปรับปรุงระบบการทำงานของอาจารย์ให้มีเวลาทำ การศึกษาวิจัยให้เพียงพอ

ฝ่ายโครงการวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (2518 : 9) ได้กล่าว ถึงบทบาทของครูว่า ครูจำต้องติดตามความก้าวหน้าของการวิจัยและการทดลอง

ในวิชาการศึกษา จิตวิทยา สังคมวิทยา และวิชาที่ตนเองสอนอยู่เสมอ ถ้าหากขาดการติดตามความก้าวหน้า เช่นที่ว่านี้ จะเป็นครูที่ดีไม่ได้

เกริก มังคละพฤกษ์ (เกริก มังคละพฤกษ์, 2510 : 293) กล่าวว่า การที่จะส่งเสริมให้นักวิจัยเป็นจำนวนมากนั้น อาจทำได้โดยการบรรจุไว้ในหลักสูตร กำหนดให้นักศึกษาแม้แต่ชั้นต้น ๆ ในระดับปริญญาตรีทำวิจัย รายงาน โดยให้คิดโครงการ เสนอขึ้นมา เองและให้มีอาจารย์พี่เลี้ยง เป็นผู้แนะนำควบคุม และอนุมัติ ระวี ภาวิไล (ระวี ภาวิไล, 2510 : 259) ให้ความเห็นว่า ควรเร่งรัดให้มีงานวิจัยและผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่ควรพอใจเพียงผลงานที่ปรากฏเป็นวิทยานิพนธ์ในชั้นปริญญาโท ซึ่งส่วนมากไม่นับเข้ามาตรฐานการเพิ่มพูนปัญญาของมนุษยชาติ ส่วน พัทยา สายหู (พัทยา สายหู, 2510 : 98) กล่าวว่างานวิจัยเป็นหน้าที่หลักอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่สำคัญ ไม่น้อยไปกว่าการสอน และควรยอมรับว่าการวิจัยเป็นการสร้างประโยชน์ในด้านความรู้ให้แก่บัณฑิตศึกษาและสังคมโดยตรง ทั้งยังเป็นการสร้างฐานะและศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยด้วย

บ่วย อังภากรณ์ (บ่วย อังภากรณ์, 2512 : 54) มีความเห็นว่าการวิจัยมีประโยชน์มาก ควรเร้าหรือจูงใจตลอดจนกระตุ้นให้คณาจารย์ ประชาชน ได้มีส่วนร่วมรับรู้และเข้าใจความสำคัญของงานวิจัย เพราะงานวิจัยจะช่วยให้การวินิจฉัยปัญหาการกำหนดนโยบายการจัดทำโครงการงานใหญ่ ๆ มีโอกาสผิดพลาดได้น้อย

เปรมจิตต์ จีระพันธ์ (เปรมจิตต์ จีระพันธ์, 2513 : ด) และ สายโลว ไวยภาษ (สายโลว ไวยภาษ, 2516 : 412-413) ได้ทำการศึกษา

ลักษณะหน้าที่การงานและผลผลิตภาพในการทำงานของอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พบในทำนองเดียวกันว่าการวิจัยเป็นบทบาทที่มหาวิทยาลัยดำเนินการได้น้อยที่สุด เมื่อเทียบกับบทบาทอื่น ๆ อีก 3 ด้าน

บทบาททางด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

อมร รักษาสัตย์ (อมร รักษาสัตย์, 2512 : 4-5) ได้เสนอแนวความคิดว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นสมองของสังคม จึงควรส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาได้นำความรู้ที่มีอยู่ไปเผยแพร่แก่ประชาชน หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และยอมรับให้เป็นผลงานประจำปีด้วย ตามปกติการบริการสังคมครอบคลุมถึงการไปแสดงปาฐกถา อภิปรายกลุ่ม รับเชิญไปเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญการสอน การนำอภิปราย ในการฝึกอบรมต่างๆ

กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (กองแผนงาน, 2518 : 38) ได้สรุปข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการให้บริการสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะทั่วไปไว้ดังนี้

1. การให้บริการชุมชนที่เป็นโครงการ หรือปฏิบัติการที่มีกำหนดเวลาค่อนข้างแน่นอน เช่น โครงการพัฒนาต่าง ๆ
2. การให้บริการชุมชนที่เป็นโครงการอบรมเพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่กลุ่มบุคคลโดยมีโครงการอบรมและกำหนด เวลาที่ค่อนข้างจะแน่นอน และอาจจะมีการให้วุฒิบัตรหรือประกาศนียบัตร
3. การให้บริการชุมชนที่กระทำเป็นครั้งคราว ได้แก่ หน่วยราชการ หรือเอกชน เช่น การบรรยาย นิทรรศการ การจัดการประชุม การจัด สันทนาการ เป็นต้น

บทบาทในด้านการถ่ายทอดและรักษาศิลปวัฒนธรรม

วิจิตร ศรีสอาน (วิจิตร ศรีสอาน, 2518 : 43) ให้ทัศนะเกี่ยวกับบทบาทในการถ่ายทอดและรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาไว้ว่า การกิจที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาทุกแห่งก็คือการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การกิจในด้านนี้มหาวิทยาลัยกระทำในรูปของกิจกรรม เสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของนิสิตนักศึกษา

นอกจากนี้แล้วยังได้มีผู้ทำการวิจัยถึงบทบาทต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษารวมทั้ง 4 ด้าน คือบทบาทในด้านการสอน บทบาทในการวิจัยบทบาทในการบริการวิชาการแก่สังคม และบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เช่น

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2516 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาการของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยพบว่า

1. อาจารย์วิทยาลัยครุนครราชสีมา มีจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในด้านการบริหารมากกว่าปกติ แต่จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในบทบาททางการสอน การบริการสังคม และปริมาณงานทั้งหมดน้อยกว่าค่าปกติ ส่วนจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในบทบาททางการวิจัยทั้งหมดเป็นปกติ

2. อาจารย์วิทยาลัยครุมหาสารคาม มีจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในด้านการบริการสังคม และปริมาณงานทั้งหมดมากกว่าค่าปกติ แต่จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในด้านการบริหารการวิจัยเป็นปกติ

3. อาจารย์วิทยาลัยครุอุดรธานี มีจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในด้านการวิจัยมากกว่าปกติ แต่จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ในด้านการบริการการสอน

การบริการสังคม และปริมาณงานทั้งหมดเป็นปกติ

4. อาจารย์วิทยาลัยครูอุบลราชธานี มีจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในด้านการบริหารการสอน การวิจัย และบริการสังคม และปริมาณงาน ทั้งหมด เป็นปกติ

คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(คณะกรรมการวิจัยสถาบัน, 2518 : 1-32) ได้ทำการศึกษาปริมาณงาน ปัญหา และอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่า

1. จากจำนวนอาจารย์ทั้งหมดมีอาจารย์ร้อยละ 30 ที่มีปริมาณงาน ในเกณฑ์ปกติ และร้อยละ 30 มีปริมาณงานต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ส่วนอาจารย์ อีกร้อยละ 40 มีปริมาณงานสูงกว่าเกณฑ์ปกติ

2. อาจารย์เขียนตำราหรือ เอกสารประกอบการ เรียนมากที่สุด ได้แก่อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. อาจารย์ที่ทำงานวิจัยมากที่สุดคืออาจารย์ในคณะวิทยาการศึกษา

จูเลียส บี. ร็อบ เบอร์สัน (Roberson, 1971 : p.4380) ได้ทำ การสำรวจจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมและ เป็นที่ยอมรับในสังคมของมหาวิทยาลัย ในรัฐ เทนเนสซี ได้พบว่า มหาวิทยาลัยควรจะมีบทบาทที่พึงประสงค์ที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. บทบาทในการ สนองความต้องการทางการศึกษาแก่ประชากรของรัฐ
2. ผลิตบัณฑิตและนักวิชาชีพชั้นสูงให้แก่สังคม
3. พัฒนารัฟยากรต่าง ๆ เพื่อเตรียมการรับใช้สังคมในระยะยาว
4. เสริมสร้างและรักษาบรรยากาศแห่งวัฒนธรรมให้แก่ชุมชน

5. พยายามพัฒนาให้ประชากร เข้าใจและซาบซึ้งในประเพณีวัฒนธรรมของจริง

6. สนับสนุนให้นิสิตและคณะวิชาต่าง ๆ ทำการวิจัย

กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (กองแผนงาน, 2518 : 38) ได้ทำรายงานสรุปพบว่า การวิจัยในปีการศึกษา 2516 ในจำนวน 22 สถาบัน มีจำนวนอาจารย์ที่ทำการวิจัย 1,261 คน งานวิจัย 930 เรื่อง จำนวนเงินที่ใช้ประมาณ 29 ล้านบาท

สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ (สำนักงานปลัดทบวง, 2518 : 8-11) ได้ทำรายงานสรุปพบว่า ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 3 มหาวิทยาลัยมุ่งจะทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ทั้งในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เท่าที่ดำเนินการมาแล้ว พบว่ามีอุปสรรคและสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

1. ด้านการสอน

1.1 การสอนในสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์มีมาตรฐานดีกว่าสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์

1.2 การสอนในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีประสิทธิภาพไม่เต็มที่ เนื่องจากอาจารย์ใหม่ยังขาดประสบการณ์

1.3 ความรู้ในแขนงวิชาต่าง ๆ มุ่งแต่จะถ่ายทอดตามทฤษฎีที่เรียนมาจากต่างประเทศ

1.4 อาจารย์ผู้สอนไม่ค่อยจะคำนึงถึงหลักสูตร ทำให้เกิดการสอนเนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกัน

1.5 นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนเพื่อปริญญามากกว่าใฝ่หาความรู้

2. ด้านการวิจัย

2.1 งบประมาณสำหรับการวิจัยมีน้อย คณะอาจารย์ต้องสอน
มากไม่มีเวลาสำหรับการวิจัย

2.2 คณะอาจารย์ยังขาดความสนใจและความสามารถในการวิจัย

2.3 ขาดการประสานงานระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้งานวิจัย

2.4 ยังขาดการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์

2.5 ไม่มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยเท่าที่ควร

3. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

3.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมาย
ในด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมยังไม่ชัดเจน

3.2 การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมไม่ได้กำหนดไว้ใน
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ทำให้ได้รับงบประมาณไม่เต็มที่

3.3 ในทัศนคติของคนภายนอก การให้บริการไม่ใช่หน้าที่ของ
มหาวิทยาลัย จึงมักไม่ได้รับการสนับสนุน

4. การทบทวนศิลปวัฒนธรรม

4.1 ไม่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

4.2 หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐไม่เข้าใจว่ามหาวิทยาลัยมีหน้าที่
ทบทวนศิลปวัฒนธรรม จึงไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควรจะเป็น

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านต่าง ๆ จะมีปริมาณ
เรียงตามลำดับต่อไปนี้

1.1 บทบาทในด้านการสอน

1.2 บทบาทในด้านการวิจัย

1.3 บทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

1.4 บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

2. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางด้านวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จะแตกต่างกันระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง

3. บทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางด้านวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จะแตกต่างกันตามอายุของสถาบัน

4. บทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางด้านวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จะแตกต่างกันตามกลุ่มของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นอาจารย์ประจำที่ทำการสอนในระดับปริญญาตรีอยู่ในวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร 8 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยอัสสัมชัญ-บริหารธุรกิจ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, ในจังหวัดนครปฐม 1 แห่ง คือวิทยาลัยแสงธรรม และในจังหวัดเชียงใหม่ 1 แห่ง คือวิทยาลัยพายัพ

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) คือ

1. เลือกอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีของวิทยาลัย เอกชนแต่ละแห่งมาประมาณร้อยละ 75
2. แยกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีของวิทยาลัย เอกชน โดยแบ่งออกตามจำนวนปีที่ได้รับอนุมัติให้ เปิดสอนในระดับปริญญาตรี เป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 2.1 กลุ่มวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ เปิดสอนระดับปริญญาตรี มาเป็นเวลา 2-5 ปี
 - 2.2 กลุ่มวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ เปิดสอนระดับปริญญาตรี มาเป็นเวลา 6 ปีขึ้นไป
3. ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ซึ่งแบ่งตามประสบการณ์ที่ทำการสอน เป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 3.1 กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย คือ 1-2 ปี
 - 3.2 กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก คือ 2 ปีขึ้นไป

ได้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งตามอายุของสถาบันตามตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงกลุ่มของสถาบันแยกตามจำนวนปีที่จัดตั้งและ เปิดสอน
ในระดับปริญญาตรี

กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุ 2-5 ปี	กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป
1. วิทยาลัยเทคนิคสยาม	1. วิทยาลัยการค้า
2. วิทยาลัยพาณิชย	2. วิทยาลัยกรุงเทพ
3. วิทยาลัยแสงธรรม	3. วิทยาลัยเกริก
4. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	4. วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
5. วิทยาลัย เอ เชื้ออาค เนย์	5. วิทยาลัยศรีปทุม

ได้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแบ่งตามประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์

ตามตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงกลุ่มของอาจารย์แยกตามประสิทธิภาพการสอน

กลุ่มอาจารย์ตามประสิทธิภาพการสอน	จำนวนคน
กลุ่มอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพการสอนน้อย	88
กลุ่มอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพการสอนมาก	133
รวม	221

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะและวิธีดำเนินการ
สร้างดังนี้

1. ลักษณะของ เครื่องมือ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ๆ แรกถามรายละเอียดบางประการ เกี่ยวกับตัวผู้ตอบ สิ่งที่ถามมีอายุของสถาบันที่ทำการสอนอยู่ และประสบการณ์ในการสอน ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามแบบ Verbal Projective Technique เพื่อวัดปริมาณของบทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ทั้งในด้านที่เป็นจริงและด้านที่คาดหวัง --แบบ-สอบถามนี้มีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวของลิ เคอร์ท (Likert Scale)

2. การกำหนดน้ำหนักของตัว เลือก ใช้วิธี Arbitrary Weighting คือกำหนดให้แต่ละตัว เลือกมีน้ำหนัก 5 ช่วงด้วยกันคือ 1, 2, 3, 4 และ 5

3. การตอบแบบสอบถามและการตรวจให้คะแนน ผู้ตอบแบบสอบถาม จะต้องตอบแบบสอบถามข้อละ 2 ด้าน โดยเลือกกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่อยู่หลังข้อความซึ่งมีอยู่ 5 ช่อง โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนของตัว เลือกแต่ละช่องดังนี้

ช่องที่ 1	หมายถึง	ไม่มีเลย	ให้คะแนน	1	คะแนน
" 2	"	น้อยมาก	"	2	"
" 3	"	ปานกลาง	"	3	"
" 4	"	มาก	"	4	"
" 5	"	มากอย่างยิ่ง	"	5	"

4. การสร้าง เครื่องมือ มีวิธีดำเนินการสร้าง เป็นลำดับขั้นดังนี้

4.1 ขั้นรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อหาข้อมูล เกี่ยวกับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาจากอาจารย์ นักวิชาการ นักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการศึกษาจากเอกสารหรือบทความที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารและรายงานการประชุมของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมและศึกษาค้นคว้าในข้อ 4.1 รวมกับที่ได้หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบด้วยวิธี Face Validity โดยให้ผู้มีประสบการณ์ในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นผู้พิจารณาว่าตรงกับบทบาทที่จะทำการศึกษาหรือไม่ และประสบการณ์ของผู้วิจัยเองมาสร้าง เป็นแบบสอบถาม

5. การหาคุณภาพของ เครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ไปทำการทดลองสอบกับอาจารย์ที่ทำการสอนอยู่ในวิทยาลัยพาณิชย จัหวัด เชียงใหม่ จำนวน 25 คน วิทยาลัยเทคนิคสยาม จำนวน 10 คน และ วิทยาลัยการค้ำ จำนวน 45 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ หาค่าของอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของ เครื่องมือ

5.1 หาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยวิธีแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือพวกที่ได้คะแนนรวมสูงกับพวกที่ได้คะแนนรวมต่ำ โดยถือเอากลุ่มละ 25% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการทดลอง หาค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่มในแต่ละข้อ นำค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำมาหาความแตกต่างโดยใช้ t-test คัด เลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาใช้ เป็นแบบสอบถามในการวิจัยต่อไป

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

หาโดยพิจารณาค่า Coefficient alpha (α) ของ Cronbach จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right)$$

การหาค่าอำนาจจำแนกโดยถือคะแนนรวมกับการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือนี้ หาแยกจากกันในแต่ละลักษณะทั้งสี่ด้าน เพราะจะทำให้ทราบค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น เฉพาะแต่ละลักษณะ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้อย่างเหมาะสมในโอกาสต่อไป

6. ผลการวิเคราะห์เครื่องมือก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในการทดสอบกับอาจารย์วิทยาลัยพาชีพ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยการคำ จำนวน 70 คน

การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ แบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำโดยถือเอา 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทดสอบได้ ได้กลุ่มละ 20 คน การวิเคราะห์ข้อสอบ เป็น

บทบาทในด้านการสอน	ได้ 11 ข้อ	จาก 15 ข้อ
บทบาทในด้านการวิจัย	ได้ 12 ข้อ	จาก 15 ข้อ
บทบาทในด้านการบริการ -		
ทางวิชาการแก่สังคม	ได้ 14 ข้อ	จาก 15 ข้อ
บทบาทในด้านการถ่ายทอด -		
รักษาศิลปวัฒนธรรม	ได้ 13 ข้อ	จาก 15 ข้อ

รวมได้แบบสอบถามที่มีอำนาจจำแนกทั้งหมด 50 ข้อ จาก 60 ข้อ แต่การนำเครื่องมือไปใช้ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด เรียงลงมาตามลำดับเพียงด้านละ 10 ข้อ รวมเป็นแบบสอบถามที่จะนำไปใช้ทั้งฉบับ จำนวน 40 ข้อ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยแยกแต่ละด้านด้วยการพิจารณาค่า α ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละลักษณะดังนี้

บทบาทในด้านการสอน	ได้ค่าความเชื่อมั่น	.8832
บทบาทในด้านการวิจัย	ได้ค่าความเชื่อมั่น	.8274
บทบาทในด้านการบริการ-		
ทางวิชาการแก่สังคม	ได้ค่าความเชื่อมั่น	.8763
บทบาทในการถ่ายทอด-		
รักษาวินัยธรรม	ได้ค่าความเชื่อมั่น	.8925

การดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ทดลองแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยต่าง ๆ ที่จะศึกษด้วยตนเอง ใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูล 5 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วหาค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลจะดำเนินการตามลักษณะดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบปริมาณของบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน
2. เปรียบเทียบระหว่างปริมาณของบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาท ที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน โดยการทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปริมาณของบทบาทต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่อยู่ในสถาบันที่มีอายุการก่อตั้งแตกต่างกัน และมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน โดยการทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้
4. สรุปผลและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการวิจัยครั้งนี้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

- ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หาได้จากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n} \quad (\text{Guilford, 1960 : 44})$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum fx$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่
ของคะแนนนั้น

n แทนจำนวนคนในกลุ่มหรือจำนวนคะแนน

- ค่าความแปรปรวน (Variance) หาได้จากสูตร

$$s^2 = \frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 67})$$

เมื่อ s^2 แทนความแปรปรวน

$\sum fx$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่
ของคะแนนนั้น

$\sum fx^2$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างกำลังสองของคะแนน
กับความถี่ของคะแนนนั้น

2. หาค่าสถิติในการวิเคราะห์เครื่องมือ

- หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อด้วย t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}} \quad (\text{Edward, 1950 : 372})$$

เมื่อ t แทนค่าที่จะใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_H, \bar{X}_L$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

S_H^2, S_L^2 แทนค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

- หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สูตร Coefficient

alpha(∞) ของ Cronbach จากสูตร

$$\infty = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right) \quad (\text{Gulliksen, 1958 : 63})$$

เมื่อ ∞ แทนค่า Coefficient alpha เป็นค่าความเชื่อมั่น

S_1^2 แทนค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_x^2 แทนค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทนจำนวนข้อของแบบสอบถาม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

ทดสอบสมมุติฐานด้วย t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{D}}{S_D} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 154})$$

$$S_D = \frac{S_D}{\sqrt{N}}$$

เมื่อ	t	แทนค่าสถิติจากการแจกแจงของ t
	D	แทนค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	S_D	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย ของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	S_D	แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่าง ของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทนจำนวนอาจารย์

ทดสอบสมมติฐานด้วย χ^2 - test จากสูตร

$$\chi^2 (df) = \sum \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right]$$

เมื่อ	χ^2	แทนค่าที่ใช้พิจารณาใน χ^2 distribution
	f_o	แทนความถี่ที่ได้จากการปฏิบัติจริง
	f_e	แทนความถี่ที่คาดหวัง
	df	แทนขั้นแห่งความ เป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะ เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง จำนวน 227 คน ใน
บทบาทที่เป็นจริงของวิทยาลัย เอกชนในด้านต่าง ๆ คือ

- ด้านการสอน
- ด้านการวิจัย
- ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- ด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 เสนอการ เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง
ของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง ในด้านต่าง ๆ คือ

- ด้านการสอน
- ด้านการวิจัย
- ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- ด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 เสนอการ เปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอน การวิจัย
การบริการทางวิชาการแก่สังคม การถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม ระหว่าง
กลุ่มของวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุแตกต่างกัน 2 กลุ่ม

ตอนที่ 4 เสนอการ เปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอน การวิจัย
การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมระหว่าง
กลุ่มของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านการสอน แตกต่างกัน 2 กลุ่ม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

x	แทนคะแนนดิบ
$\sum x$	แทนผลรวมของคะแนนดิบ
$\sum x^2$	แทนผลรวมของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{x}$	แทนคะแนนเฉลี่ย
s^2	แทนการแปรปรวน
s	แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทนจำนวนคนในกลุ่ม
df	แทนตัวแปรอิสระ (degree of-freedom)
t	แทนค่าสถิติจากการแจกแจงของ t
χ^2	แทนค่าสถิติจากการแจกแจงของ χ^2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์ของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง จำนวน 227 คน ในบทบาทที่เป็นจริงของวิทยาลัยเอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

นำเอาคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาตรวจนับและแยกรวมคะแนนตามบทบาทแต่ละด้านแล้ววิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานคือ $\bar{x}$ และ S.D. ดังปรากฏในตารางที่ 3, 4, 5, 6 และ 7 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาท
ที่เป็นจริงและคาดหวัง ในด้านการสอนของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัย เอกชน	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง	
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂
วิทยาลัยการค้า	28.0000	4.7290	37.8222	4.2335
วิทยาลัย เกริก	30.0667	6.4528	36.2000	7.5800
วิทยาลัยกรุง เทพ	28.8235	3.1866	37.7647	3.5094
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	30.8462	4.6160	36.7692	5.1827
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย	32.2174	4.6511	39.0435	5.9656
วิทยาลัย เทคนิคสยาม	30.8235	3.7121	36.8824	5.1712
วิทยาลัยศรีปทุม	26.1818	5.5635	35.8182	4.5562
วิทยาลัย เอ เอเชียอาคเนย์	31.4500	4.0324	37.8000	5.2174
วิทยาลัยพายัพ	28.7586	5.0413	37.1724	5.8584
วิทยาลัยแสงธรรม	35.7500	1.0351	42.5000	3.4226
รวม	29.6829	5.0103	37.6035	5.6991

จากตารางที่ 3 อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นว่า บทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอนมีค่า 29.6829 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการสอนมากที่สุดได้แก่วิทยาลัยแสงธรรม รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย และอาจารย์วิทยาลัย เอ เชียวาค เนย์ ส่วนที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการสอนน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยการค้า

อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นว่าบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอนมีค่า 37.6035 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับสูง อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ทางด้านการสอนมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม และอาจารย์วิทยาลัย เทคนิคลยาม อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการสอนเพิ่มขึ้นอีกน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยศรีปทุม รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัย เกริก และอาจารย์วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

เมื่อ เปรียบ เทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอนแล้วจะเห็นว่า วิทยาลัยเอกชนทุกแห่งคาดหวังทางด้านการสอนไว้สูงกว่าความเป็นจริง และถ้าดูโดยส่วนรวมแล้ววิทยาลัย เอกชนจะคาดหวังการสอนไว้ถึง 37.6035 แต่ความเป็นจริงได้เพียง 29.6829 เท่านั้น

ตาราง 4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัยของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัยเอกชน	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง	
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂
วิทยาลัยการค้า	28.4444	6.3266	36.7556	5.4027
วิทยาลัยเกริก	25.7333	8.7869	33.4000	8.8705
วิทยาลัยกรุงเทพ	27.5882	5.9378	36.8824	7.9065
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	26.6923	5.4373	39.9231	6.7986
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	32.8261	6.4923	37.6522	4.9139
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	24.2353	5.1784	38.6471	7.4325
วิทยาลัยศรีปทุม	20.1818	7.6918	35.5455	5.2605
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	25.7500	6.0164	34.8500	4.9659
วิทยาลัยพายัพ	26.9310	7.1717	36.5862	7.3629
วิทยาลัยแสงธรรม	33.5000	2.7775	39.3750	2.6693
รวม	27.3833	7.0604	36.7797	6.5131

จากตารางที่ 4 อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นว่าบทบาทที่เป็นจริงในด้านการวิจัยมีค่า 27.3833 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการวิจัยมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สำหรับอาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการวิจัยน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัยมีค่า 36.7797 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับสูง อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการวิจัยมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม และอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคสยาม อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการวิจัยเพิ่มขึ้นอีกน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยเกริก รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ และอาจารย์วิทยาลัยศรีปทุม

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัยแล้วจะเห็นว่าวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งคาดหวังทางด้านการวิจัยไว้อย่างสูงเกินกว่าความเป็นจริง และถ้าดูโดยส่วนรวมแล้ววิทยาลัยเอกชนจะคาดหวังทางด้านการวิจัยไว้ถึง 36.7797 แต่ความเป็นจริงได้เพียง 27.3833 เท่านั้น

ตาราง 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการ แก่สังคมของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัย เอกชน	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง	
	$\bar{X}_1$	S.D. 1	$\bar{X}_2$	S.D. 2
วิทยาลัยการค้า	21.1778	6.5272	33.8667	6.1408
วิทยาลัยเกริก	22.0000	8.4007	31.8667	7.1201
วิทยาลัยกรุงเทพ	21.4706	5.4557	35.9412	5.2734
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	21.1538	5.8144	31.7692	5.6738
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	28.0343	6.7382	38.1304	6.2979
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	19.4118	7.9456	34.4118	6.4232
วิทยาลัยศรีปทุม	18.7273	5.3683	34.0909	4.3693
วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	22.9000	6.8202	32.9500	4.6845
วิทยาลัยพายัพ	24.9655	5.2213	36.8448	7.1936
วิทยาลัยแสงธรรม	26.6250	1.3025	34.6250	2.1339
รวม	23.0352	6.6820	34.9604	6.3805

จากตารางที่ 5 อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน มีความเห็นว่าบทบาทที่เป็นจริงในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมีค่า 23.0352 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับน้อย อาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม สำหรับอาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคสยาม

อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมีค่า 34.9604 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยพายัพ อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมเพิ่มขึ้นอีกน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยเกริก และอาจารย์วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมแล้วจะเห็นว่าวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งคาดหวังทางด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมไว้อย่างสูงกว่าความเป็นจริง และถ้าดูโดยส่วนรวมแล้ววิทยาลัยเอกชนจะคาดหวังทางด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมไว้อย่างยิ่ง 34.9604 แต่ความเป็นจริงได้เพียง 23.0352 เท่านั้น

ตาราง 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัยของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัย เอกชน	บทบาทที่เป็นจริง		บทบาทที่คาดหวัง	
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂
วิทยาลัยการค้า	28.6889	4.0554	33.7778	7.7398
วิทยาลัย เกริก	32.6667	6.2754	35.6667	7.8528
วิทยาลัยกรุงเทพ	29.0588	4.4647	35.0000	6.1237
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	28.0000	4.5277	32.6154	6.8500
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	36.4348	4.0545	39.3043	4.3005
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	31.8235	5.6040	36.8235	5.5027
วิทยาลัยศรีปทุม	26.0000	6.9857	35.7273	5.1204
วิทยาลัย เอ เชียงอาคเนย์	27.8000	3.9149	35.1000	6.4799
วิทยาลัยพายัพ	30.4828	4.3699	33.2069	7.0207
วิทยาลัยแสงธรรม	39.7500	1.2817	42.1250	2.3566
รวม	30.5991	5.4888	35.0749	6.8775

จากตารางที่ 6 อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นว่าบทบาทที่เป็นจริงในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมมีค่า 30.5991 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สำหรับอาจารย์ที่มีความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยศรีปทุม รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัย เอ เชี่ยวาค เนย์

อาจารย์ส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีความเห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมมีค่า 35.0749 คะแนน จากจำนวนคะแนนทั้งหมด 50 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับสูง อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมมากที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยแสงธรรม รองลงมาได้แก่อาจารย์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อาจารย์ที่มีความคาดหวังจะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดได้แก่อาจารย์วิทยาลัยพายัพ และอาจารย์วิทยาลัยการค้า

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมแล้วจะเห็นว่าวิทยาลัย เอกชนทุกแห่งคาดหวังทางด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมไว้สูงกว่าความเป็นจริง และถ้าดูโดยส่วนรวมแล้ววิทยาลัย เอกชนจะคาดหวังทางด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมไว้ถึง 35.0749 แต่ความเป็นจริงได้เพียง 30.5991 เท่านั้น

ตาราง 7 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

บทบาทของวิทยาลัย เอกชน	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการสอน		
บทบาทที่เป็นจริง	29.6829	5.0103
บทบาทที่คาดหวัง	37.6035	5.6991
ด้านการวิจัย		
บทบาทที่เป็นจริง	27.3833	7.0604
บทบาทที่คาดหวัง	36.7797	6.5131
ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม		
บทบาทที่เป็นจริง	23.0352	6.6820
บทบาทที่คาดหวัง	34.9604	6.3805
ด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม		
บทบาทที่เป็นจริง	30.5991	5.4888
บทบาทที่คาดหวัง	35.0749	6.8775

จากตารางที่ 7 อาจารย์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 วิทยาลัย ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าวิทยาลัยของตนมีบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม มากน้อยตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ลำดับที่ 2 บทบาทในด้านการสอน

ลำดับที่ 3 บทบาทในการวิจัย

ลำดับที่ 4 บทบาทในการบริการทางวิชาการแก่สังคม

อาจารย์กลุ่มตัวอย่าง 10 วิทยาลัย ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าวิทยาลัยของตนควรมีบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมมากน้อยตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 บทบาทในด้านการสอน

ลำดับที่ 2 บทบาทในการวิจัย

ลำดับที่ 3 บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ลำดับที่ 4 บทบาทในการบริการทางวิชาการแก่สังคม

เมื่อ เปรียบเทียบอันดับของความคาดหวังกับความเป็นจริงแล้วปรากฏว่าความคาดหวังในด้านการสอนอยู่ในอันดับที่หนึ่ง ส่วนความเป็นจริงอยู่ในอันดับที่สอง ความคาดหวังในการวิจัยอยู่ในอันดับที่สอง ความเป็นจริงอยู่ในอันดับที่สาม ความคาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมอยู่ในอันดับที่สาม ความเป็นจริงอยู่ในอันดับที่หนึ่ง ส่วนในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมนั้น ความคาดหวังและความเป็นจริงอยู่ในอันดับเดียวกันคืออันดับที่สี่

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง ในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล รวบรวมคะแนนของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านต่าง ๆ มาคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จะแตกต่างกันระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในแต่ละด้าน โดยใช้ t -test เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลดังตารางที่ 8, 9, 10 และ 11 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง
 ในด้านการสอนของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัยเอกชน	$\bar{X}_1$ ของ บทบาทที่ เป็นจริง	$\bar{X}_2$ ของ บทบาทที่ คาดหวัง	N	$\sum D$	$\sum D^2$	t
วิทยาลัยการค้า	28.0000	37.8000	45	-442.00	5,482.00	-12.94**
วิทยาลัย เกริก	30.0667	36.2000	15	-91.00	1,139.00	-3.63**
วิทยาลัยกรุงเทพ	28.8235	37.7643	17	-152.00	1,504.00	-12.25**
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	30.8462	36.7692	13	-77.00	939.00	-3.37**
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	32.2174	39.0435	23	-157.00	1,595.00	-6.71**
วิทยาลัย เทคนิคสยาม	30.8235	36.8824	17	-103.00	2,069.00	-2.63*
วิทยาลัยศรีปทุม	26.1818	35.8182	11	-106.00	1,592.00	-4.23**
วิทยาลัย เอเชียอาคเนย์	31.4500	37.8000	20	-127.00	1,741.00	-4.05**
วิทยาลัยพายัพ	28.7586	37.1724	58	-488.00	6,304.00	-10.32**
วิทยาลัยแสงธรรม	35.7500	42.5000	8	-54.00	450.00	-5.46**
รวม	29.6829	37.6035	227	-1,797.00	22,815.00	-19.3468**

$$* t_{.05} = \pm 2.921$$

$$(df=16)$$

$$** t_{.01} = \pm 3.499$$

$$(df=7)$$

จากตารางที่ 8 บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอนของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับ .01 หมายความว่าอาจารย์ของวิทยาลัยทั้งหมดต้องการให้วิทยาลัยของตนมีบทบาทเพิ่มขึ้นในด้านการสอน

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง
 ในด้านการวิจัยของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัย เอกชน	$\bar{X}_1$ ของ บทบาทที่ เป็นจริง	$\bar{X}_2$ ของ บทบาทที่ คาดหวัง	N	$\sum D$	$\sum D^2$	t
วิทยาลัยการค้า	28.4444	36.7556	45	-374.00	5,090.00	-8.31**
วิทยาลัยเกริก	25.7333	33.4000	15	-115.00	2,663.00	-2.63*
วิทยาลัยกรุงเทพ	27.5882	36.8824	17	-158.00	3,546.00	-3.36**
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	26.6923	39.9231	13	-172.00	2,804.00	-7.19**
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย	32.8261	37.6522	23	-111.00	1,095.00	-4.59**
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	24.2353	38.6471	17	-245.00	5,127.00	-5.95**
วิทยาลัยศรีปทุม	20.1818	35.5455	11	-169.00	3,229.00	-6.41**
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	25.7500	34.8500	20	-182.00	2,814.00	-5.21**
วิทยาลัยพายัพ	26.9310	36.5862	58	-590.00	11,524.00	-7.87**
วิทยาลัยแสงธรรม	33.5000	39.3750	8	-47.00	325.00	-6.29**
รวม	27.3833	36.7797	227	2,163.00	38,217.00	-16.2652**

$$* t_{.05} = \pm 2.145$$

$$(df=14)$$

$$** t_{.01} = \pm 3.499$$

$$(df=7)$$

จากตารางที่ 9 บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัยของวิทยาลัย
 เอกชนทั้ง 10 แห่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ระดับ .01
 หมายความว่าอาจารย์ของวิทยาลัยเอกชนทั้งหมดต้องการให้วิทยาลัยของตนมีบทบาทเพิ่มขึ้น
 ในด้านการวิจัย

ตาราง 10 แสดงการ เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง
 ในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัย เอกชน	$\bar{X}_1$ ของ บทบาทที่ เป็นจริง	$\bar{X}_2$ ของ บทบาทที่ คาดหวัง	N	$\sum D$	$\sum D^2$	t
วิทยาลัยการค้า	21.1778	33.8667	45	-561.00	10,319.00	-9.62**
วิทยาลัย เกริก	22.0000	31.8667	15	-148.00	2,664.00	-4.12**
วิทยาลัยกรุงเทพ	21.4706	35.9412	17	-246.00	4,318.00	-8.67**
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	21.1538	31.7692	13	-138.00	1,898.00	-6.37**
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	28.0343	38.1304	23	-229.00	3,095.00	-7.85**
วิทยาลัย เทคนิคลสยาม	19.4118	34.4118	17	-255.00	5,187.00	-6.70**
วิทยาลัยศรีปทุม	18.7273	34.0909	11	-169.00	3,097.00	-7.20**
วิทยาลัย เอ เอเชียอาคเนย์	22.9000	32.9500	20	-202.00	3,772.00	-4.73**
วิทยาลัยพายัพ	24.9655	36.8448	58	-689.00	12,925.00	-9.92**
วิทยาลัยแสงธรรม	26.6250	34.6250	8	-64.00	562.00	-8.47**
รวม	23.0352	34.9604	227	-2,701.00	47,837.00	-21.5096**

$$t_{.01}^{**} (df=7) = \pm 3.499$$

จากตารางที่ 10 บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่าอาจารย์ของวิทยาลัย เอกชนทั้งหมดต้องการให้วิทยาลัยของตนมีบทบาทเพิ่มขึ้นในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตาราง 11 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวัง
 ในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง

รายชื่อวิทยาลัย เอกชน	$\bar{X}_1$ ของ บทบาทที่ เป็นจริง	$\bar{X}_2$ ของ บทบาทที่ คาดหวัง	N	$\sum D$	$\sum D^2$	t
วิทยาลัยการค้า	28.6889	33.7778	45	-229.00	3,399.00	-4.79**
วิทยาลัย เกริก	32.6667	35.6667	15	-45.00	425.00	-2.55*
วิทยาลัยกรุงเทพ	29.0588	35.0000	17	-101.00	1,065.00	-4.54**
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	28.0000	32.6154	13	-60.00	698.00	-2.81*
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย	36.4348	39.3043	23	-66.00	418.00	-4.27**
วิทยาลัย เทคนิคสยาม	31.8235	36.8235	17	-85.00	1,573.00	-2.43*
วิทยาลัยศรีปทุม	26.0000	35.7273	11	-107.00	1,647.00	-4.14**
วิทยาลัย เอ เขียวอาคเนย์	27.8000	35.1000	20	-146.00	2,422.00	-3.86**
วิทยาลัยพายัพ	30.4828	33.2069	58	-158.00	3,702.00	-2.74**
วิทยาลัยแสงธรรม	39.7500	42.1250	8	-19.00	63.00	-4.20**
รวม	30.5991	35.0749	227	-1,016.00	15,412.00	-9.7259**

$$* \quad t_{.05} = \pm 2.179$$

$$(df=12)$$

$$** \quad t_{.01} = \pm 3.499$$

$$(df=7)$$

จากตารางที่ 11 บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ระดับ .01 หมายความว่าอาจารย์ของวิทยาลัย เอกชนทั้งหมดต้องการให้วิทยาลัยของตน มีบทบาทเพิ่มขึ้นในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุแตกต่างกัน 2 กลุ่ม ใน เรื่องของบทบาทที่เป็นจริงของวิทยาลัย เอกชนในเรื่องของการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลมาตรวจให้คะแนนแล้วนำมาแยกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมากกับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อย นำแต่ละกลุ่มแยกคะแนนตามบทบาทที่เป็นจริงในแต่ละด้าน และนำคะแนนมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน และค่าสถิติสำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน บทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จะแตกต่างกันตามกลุ่มอายุของสถาบัน

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่เป็นจริงในด้านต่าง ๆ ของแต่ละกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t -test เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลดังตารางที่ 12, 13, 14 และ 15 ดังนี้

ตาราง 12 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มของวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยกับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ใน เรื่องของบทบาททางด้านการสอน

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุน้อย	116	30.2414	23.0543	-1.72
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุมาก	111	29.0991	26.7992	

จากตารางที่ 12 กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยและกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ไม่มีความแตกต่างกันในบทบาทที่เป็นจริงในด้านการสอน หมายความว่าอายุการก่อตั้งของวิทยาลัย เอกชนไม่ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้หน้า ที่ในด้านการสอนของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มากน้อยต่างกัน

ตาราง 13 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มของวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยกับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ใน เรื่องของบทบาท ในด้านการวิจัย

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุน้อย	116	26.6293	42.0614	1.51
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุมาก	111	28.0306	56.5623	

จากตารางที่ 13 กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยและกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ไม่มีความแตกต่างกันในบทบาทที่เป็นจริงในด้านการวิจัย หมายความว่าอายุการก่อตั้งของวิทยาลัย เอกชนไม่ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้หน้า ที่ ในด้านการวิจัยของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มากน้อยต่างกัน

ตาราง 14 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มของวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยกับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ใน เรื่องของบทบาทในการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุน้อย	116	23.4741	38.4428	-1.02
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุมาก	111	22.5676	51.4295	

จากตารางที่ 14 กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยและกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ไม่มีความแตกต่างกันในบทบาทที่เป็นจริงในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม หมายความว่าอายุการก่อตั้งวิทยาลัยไม่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้หน้าที่ในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัย เอกชน ทั้ง 10 แห่ง มากน้อยต่างกัน

ตาราง 15 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อย กับกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ใน เรื่องของบทบาทในการ ถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุน้อย	116	30.5776	26.7852	.06
กลุ่มวิทยาลัยที่มีอายุมาก	111	30.6216	33.8919	

จากตารางที่ 15 กลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุน้อยและกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุมาก ไม่มีความแตกต่างกันในด้านบทบาทที่เป็นจริงในด้านการ ถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม หมายความว่าอายุการก่อตั้งของวิทยาลัย เอกชน ไม่เป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้หน้าที่ในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มากน้อยต่างกัน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาจารย์ของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากน้อยแตกต่างกัน 2 กลุ่ม ในเรื่องของ บทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัยเอกชน ในด้านการสอน การวิจัย การบริการ ทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลมาแยกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มอาจารย์ที่มี ประสบการณ์ในการสอนมาก กับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน น้อย นำคะแนนแต่ละกลุ่มมา เรียงลำดับและแบ่งออกเป็นกลุ่มความคาดหวัง 3 กลุ่ม คือ มาก ปานกลาง น้อย และนำจำนวนมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานและ ค่าสถิติ สำหรับตรวจสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน บทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในด้านการสอน การ วิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จะแตกต่างกันตามกลุ่มของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน

ทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบความแตกต่างของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน โดยใช้ χ^2 -test เป็นค่าสถิติ ในการทดสอบ ปรากฏผลดังตารางที่ 16, 17, 18 และ 19 ดังนี้

ตาราง 16 แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนมาก กับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนน้อย ที่มีความคิดเห็น ต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอน

บทบาทในด้านการสอน ประสพการณ์การสอน	บทบาทในด้านการสอน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	39	80	11
น้อย	33	44	11

$$\chi^2 = 3.46$$

จากตารางที่ 16 กลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนมาก และกลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนน้อย มีความคิดเห็นต่อบทบาท คาดหวังในด้านการสอนของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน
 มากก็ กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีความคิด เห็น
 ต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการวิจัย

ประสบการณ์การสอน	บทบาทในด้านการสอน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	33	76	24
น้อย	31	37	20

$$\chi^2 = 4.93$$

จากตารางที่ 17 กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก
 และกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีความคิด เห็นต่อบทบาท
 คาดหวังในด้านการวิจัยของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงการ เปรียบ เทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนมาก กับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนน้อย ที่มีความคิด เห็นต่อ บทบาทที่คาดหวังในการบริการทางวิชาการแก่สังคม

บทบาทในด้านการบริการทาง วิชาการแก่สังคม	ประสพการณ์สอน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	37	78	18
น้อย	32	30	26

$$\begin{aligned}
 ** \chi^2 &= 14.59^{**} \\
 \chi^2_{.01} &= 9.2 \\
 (df=2)
 \end{aligned}$$

จากตารางที่ 18 กลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนมาก และกลุ่มอาจารย์ที่มีประสพการณ์ในการสอนน้อย มีความคิด เห็นต่อบทบาท ที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัย เอกชน ทั้ง 10 แห่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก กับกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีความคิดเห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ประสบการณ์การสอน	บทบาทในด้านการสอน		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	23	83	27
น้อย	21	49	18

$$\chi^2 = 1.55$$

จากตารางที่ 19 กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก และกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย มีความคิดเห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของวิทยาลัย เอกชน ทั้ง 10 แห่ง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์
ในการสอนมากและประสบการณ์ในการสอนน้อย ที่มีความคิด เห็น
ต่อบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชนในด้านการบริการทาง
วิชาการแก่สังคมมาก

กลุ่มอาจารย์ตามประสบการณ์	$\bar{X}$	N	S^2	t
ประสบการณ์มาก	42.6757	37	10.6697	2.00*
ประสบการณ์น้อย	41.3750	32	4.2419	

$$* t_{.05} = 2.000$$

$$(df=60)$$

จากตารางที่ 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์
ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันต่อบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชน
ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 หมายความว่ากลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากให้
ความสำคัญแก่บทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมากกว่า
กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

ตาราง 21 แสดงการ เปรียบ เทียบระหว่างกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์
ในการสอนมากและประสบการณ์ในการสอนน้อย ที่มีความคิด เห็น
ต่อบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชนในด้านการบริการทาง
วิชาการแก่สังคมน้อย

กลุ่มอาจารย์ตามประสบการณ์	$\bar{X}$	N	S^2	t
ประสบการณ์มาก	23.8889	18	15.0458	** -3.27
ประสบการณ์น้อย	27.5769	26	11.3738	

$$^{**} t_{.01} = 2.660$$

$$(df=60)$$

จากตารางที่ 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์
ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันต่อบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชน
ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 หมายความว่ากลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยให้
ความสำคัญต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมมากกว่า
กลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก

สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาถึงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงไรในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมในความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนว่าต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาว่าอายุของสถาบันและประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอน จะมีผลต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมหรือไม่

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน 10 แห่ง ในปีการศึกษา 2520 จำนวน 227 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จำนวน 1 ฉบับ แบ่งแบบสอบถามออกเป็นสองตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นการถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชื่อและอายุของวิทยาลัย และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชนในสี่ด้านคือ

- ด้านการสอน จำนวน 10 ข้อ
- ด้านการวิจัย จำนวน 10 ข้อ
- ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม จำนวน 10 ข้อ
- ด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม จำนวน 10 ข้อ

แบบสอบถามในแต่ละด้านหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกแยกจากกัน
ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละด้าน เรียงตามลำดับข้างต้นดังนี้
.8832, .8274, .8763 และ .8925

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับของสมมุติฐานที่ตั้งไว้
แบ่ง เป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและค่า
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้านพบว่า

1. ด้านการสอน

- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ว่าบทบาทที่เป็นจริงในการสอนอยู่ในระดับปานกลาง
- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ต่อบทบาทที่คาดหวังในการสอนอยู่ในระดับสูง

2. ด้านการวิจัย

- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ว่าบทบาทที่เป็นจริงในการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง
- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ต่อบทบาทที่คาดหวังในการวิจัยอยู่ในระดับสูง

3. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ว่าบทบาทที่เป็นจริงในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมอยู่ในระดับน้อย

- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ต่อบทบาทที่เป็นจริงในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

- อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง มีความเห็น
ต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูง

เมื่อ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยจากความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง พบว่าวิทยาลัย เอกชนมีบทบาทที่เป็น
จริงในด้านต่าง ๆ เรียง ลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ลำดับที่ 2 บทบาทในการสอน

ลำดับที่ 3 บทบาทในการวิจัย

ลำดับที่ 4 บทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

เมื่อ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยจากความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัย เอกชน 10 แห่ง พบว่าอาจารย์ของวิทยาลัย เอกชน
ส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะให้วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ เรียง
ลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 บทบาทในการสอน

ลำดับที่ 2 บทบาทในการวิจัย

ลำดับที่ 3 บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม

ลำดับที่ 4 บทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริง กับบทบาทที่คาดหวังในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง ต้องการให้วิทยาลัยของตนมีบทบาทเพิ่มขึ้นทั้ง 4 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง กลุ่มวิทยาลัยเอกชนที่มีอายุแตกต่างกัน 2 กลุ่ม ในเรื่องของบทบาทที่เป็นจริง ของวิทยาลัยเอกชนในด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทาง วิชาการแก่สังคม และด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม พบว่าไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน นั่นคือบทบาทที่เป็นจริงของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการ ถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันตามกลุ่มอายุของสถาบัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง กลุ่มอาจารย์ของวิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากและ น้อยในเรื่องของบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัยเอกชนในด้านต่าง ๆ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนมากน้อยต่างกัน มีความคาดหวังที่จะให้ วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านการสอน ด้านการวิจัย และด้านการถ่ายทอด รักษา ศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความคาดหวังในด้านการบริการ ทางวิชาการแก่สังคม เท่านั้นที่แตกต่างกันตามกลุ่มประสบการณ์ในการสอน และ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกันมาตรวจสอบอีกครั้ง หนึ่งด้วย t-test พบว่าในกลุ่มอาจารย์ที่เห็นความสำคัญของการบริการทาง วิชาการแก่สังคมมากนั้น อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากให้ความสำคัญ

ต่อการบริการทางวิชาการแก่สังคมมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย นอกจากนี้แล้วยังพบว่าในกลุ่มอาจารย์ที่เห็นความสำคัญของการบริการทางวิชาการแก่สังคมน้อยนั้น อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยให้ความสำคัญของการบริการทางวิชาการแก่สังคมมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม ซึ่งจะได้อภิปรายผลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ในด้านการสอนนั้นอาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่งมีความเห็นต่อบทบาทที่คาดหวังในด้านการสอนสูง แต่มองเห็นว่าวิทยาลัยของตนยังดำเนินภารกิจหรือบทบาทในด้านนี้อยู่เพียงระดับปานกลาง เท่านั้น อันแสดงให้เห็นว่าอาจารย์เหล่านั้นมีความตระหนักถึงความสำคัญของการบริการในด้านการสอน อันเป็นภารกิจหลักซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบร่วมกันของทางฝ่ายผู้บริหารวิทยาลัยของสถาบัน และฝ่ายปฏิบัติการคือตัวอาจารย์เอง เป็นอย่างดี แต่บทบาทที่เป็นจริงของวิทยาลัยทั้งหลายยังอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ยังมีสถานภาพในด้านการบริหารทั้งในแง่การบริหารงานบุคคลและการบริหารวิชาการไม่ดีนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านวิชาการนั้น วิทยาลัยเอกชนมักประสบปัญหาในการสรรหาผู้สอนประจำและผู้สอนพิเศษที่มีวุฒิและประสบการณ์สูง (กองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2520 : 39) นอกจากนี้

สถานภาพในด้านการเงินของวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ก็ยังไม่อยู่ในสภาพที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดหาอุปกรณ์และบริการทางการศึกษา อันเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนให้เพียงพอได้ จากการพิจารณาการดำเนินงานกิจการของวิทยาลัยเอกชนรวม 10 แห่ง โดยทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ปรากฏว่าในปีการศึกษา 2519 ฐานะทางการเงินของวิทยาลัยที่ดำเนินกิจการและมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายในอัตราสูงมีเพียง 5 วิทยาลัย อีก 2 วิทยาลัยยังมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายในอัตราต่ำ ส่วนอีก 3 วิทยาลัยรายจ่ายยังคงสูงกว่ารายได้ (กองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2520 : 49)

ในด้านการวิจัย อาจารย์วิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่ของทั้ง 10 สถาบันมีความต้องการในระดับสูงที่จะให้วิทยาลัยเอกชนของตนดำเนินการกิจหรือบทบาทในด้านการวิจัย แต่มองเห็นว่าวิทยาลัยของตนยังดำเนินการกิจในด้านนี้อยู่เพียงระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานภาพทางการเงินของวิทยาลัยไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานในด้านการวิจัยได้อย่างจริงจัง หรือแม้แต่การผลิตตำราเรียนหรือเอกสารประกอบการเรียนอย่างเป็นล่ำเป็นสัน ซึ่งจะต้องใช้ทรัพยากรทั้งเงินและบุคคลากรทั้ง 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายผู้บริหาร ผู้สอน และผู้บริการทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารจะต้องเข้าใจถึงปัญหาของการอุดมศึกษาในส่วนของการทำหน้าที่ค้นคว้าวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อสังคม และให้การสนับสนุนบทบาททางด้านนี้ให้มากขึ้น จะโดยการให้ทุนทรัพย์หรือเวลาก็ตาม แต่จากการสำรวจอัตราส่วนผู้สอนประจำในวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งในปี 2519 ปรากฏว่าอัตราส่วนเฉลี่ยระหว่างผู้สอนประจำต่อนักศึกษา เท่ากับ 425 : 14,055 หรือเท่ากับ 1 : 34 ซึ่งยังนับว่ายังต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐานคือ 1 : 15 (กองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2520 : 49) ตัวเลขดังกล่าว

แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำของวิทยาลัย เอกชน ต้องรับภาระในด้านการสอนหนักมาก จนอาจจะไม่มีเวลาเพียงพอที่จะคิดทำงานวิจัยหรือ เขียนตำรา หรือ เอกสารประกอบการ เรียนได้

เป็นที่น่าสัง เกตว่าบทบาทในการให้บริการทางวิชาการทางสังคม ซึ่งคาดว่าจะ เป็นบทบาทที่ได้รับความคาดหวังถึงในระดับสูง เช่นเดียวกับ บทบาทอื่น ๆ แต่ปรากฏว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัย เอกชนให้ความสำคัญ ต่อบทบาทในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เท่านั้น และมอง เห็นว่าบทบาทในการ บริการทางวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัย เอกชนยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งต่าง จากด้านอื่น ๆ อย่างชัดเจนทั้ง ๆ ที่ภารกิจในด้านนี้ เป็น เรื่องที่สอดคล้องกับ ความต้องการและจุดหมายปลายทางของการอุดมศึกษาในอันที่จะพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ถ้าสถาบันอุดมศึกษาใดให้ความสนใจต่อบทบาทในด้าน นี้น้อยจะทำให้ดู เหมือนว่าสถาบันนั้นแยกตัวออกจากสังคมไปอยู่อย่างโดด เดี่ยว ซึ่งนอกจากจะทำให้ไม่ทราบความเป็นไป ปัญหา และความต้องการของสังคม ซึ่งจะเป็นตัวชี้หรือกำหนดนโยบาย จุดหมาย หรือแนวทางในการดำเนินงาน ของสถาบันอุดมศึกษาแล้ว ยังจะทำให้เกิดช่องว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับ สังคม อันจะเป็นการหันกั้วกลับนำไปสู่ปรัชญาของการอุดมศึกษาแบบ เก่า นั่นคือการ เรียน เพื่อปริญญาและการ เป็น เจ้าคนนายคนแต่ไม่ใช่ เพื่อสังคม การที่ ผลการวิ เคราะห์ เป็น เช่นนี้อาจ เนื่องมาจากสา เหตุเดียวกันกับบทบาทอื่น ๆ คือ ปัญหาทางด้านการ เงิน เมื่อวิทยาลัย เอกชนยังอยู่ในสภาวะที่จะต้องปรับปรุง และช่วย เหลือตัวเองหรือให้บริการนักศึกษาของตนเองให้ได้เพียงพอ เสียก่อน โอกาสที่จะออกไปบริการทางวิชาการให้แก่สังคมจึงมีน้อย ในส่วนของอาจารย์ ผู้สอนที่ เห็นความสำคัญของการบริการทางวิชาการแก่สังคมเพียงในระดับปาน- กลางนั้น อาจจะเป็น เพราะว่ายังไม่ เข้าใจถึงปรัชญาของการอุดมศึกษาในส่วนนี้

ดีพอ หรืออาจจะยังไม่เห็นความจำเป็นของภารกิจในด้านนี้ก็ได้ แต่เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของแต่ละวิทยาลัย เอกชนแล้วจะเห็นว่าทุกวิทยาลัยมีจุดหมายปลายทางร่วมกันอยู่ประการหนึ่งคือ เพื่อการพัฒนาสังคมของประเทศ จึงน่าจะหวังได้ว่า เมื่อได้มีการทบทวนถึงภารกิจและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษากันแล้ว และเมื่อสถานภาพทางการเงินของวิทยาลัย เอกชนส่วนใหญ่ดีขึ้นแล้ว บทบาทในด้านนี้คงจะได้รับการเอาใจใส่และให้ความสำคัญตามที่ควรจะเป็น

แต่อย่างไรก็ตามจากการวิเคราะห์ได้พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง ให้ความสำคัญต่อบทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูง อันเป็น เรื่องที่น่ายินดีว่าบทบาทในด้านนี้คงจะเพิ่มมากขึ้นในการปฏิบัติจริง การที่อาจารย์เห็นว่าวิทยาลัยของตนยังคงมีบทบาทในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็น เพราะวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงความสำคัญของบทบาทดังกล่าวดีพอ ถึงแม้ว่าจะมีระบุไว้ในพระราชบัญญัติการก่อตั้งวิทยาลัย เอกชนก็ตาม นอกจากนี้ภารกิจด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมจะดำเนินไปได้ดีจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของนักศึกษาส่วนใหญ่ ซึ่งอาจจะมีความเห็นร่วมหรือขัดแย้งกับการดำเนินภารกิจนี้ตามแนวความคิดของแต่ละบุคคลก็ได้

จากการเปรียบเทียบค่าของคะแนนเฉลี่ยจากความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัย เอกชนทุกแห่ง พบว่าวิทยาลัย เอกชนมีบทบาทที่เป็นจริงในด้านต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม บทบาทในด้านการสอน บทบาทในด้านการวิจัย และบทบาทในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม และเมื่อเปรียบเทียบค่าของคะแนนเฉลี่ยจากความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัย เอกชน

ทั้ง 10 แห่ง กลับพบว่าอาจารย์วิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะให้ วิทยาลัยของตนทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือบทบาท ในด้านการสอน บทบาทในด้านการวิจัย บทบาทในด้านการถ่ายทอดรักษาศิลป- วัฒนธรรม และบทบาทในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งจะเห็นว่า ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานทั้งในด้านที่เป็นจริงและที่คาดหวัง ในด้านที่เป็นจริง นั้นสิ่งที่คิดว่าจะได้รับ ความสนใจน้อยที่สุดคือบทบาทในการถ่ายทอดรักษาศิลป- วัฒนธรรม กลับเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจจากผู้บริหารมากกว่าบทบาทในด้าน อื่น ๆ และในด้านที่คาดหวังบทบาทดังกล่าวก็มิได้มีความสำคัญอยู่ในลำดับสุด ท้าย ทั้งนี้ อาจ เป็นเพราะบทบาทในการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม เป็น เสมือน โอกาสอย่างหนึ่งที่จะทำให้วิทยาลัยได้รับคำนิยมจากสังคม และอาจ เป็นเพราะ ความสำนึกในความรับผิดชอบของผู้บริหารและอาจารย์ที่จะจรรโลงไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ ไทย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อประ เทศชาติในภาวะการณ์ปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าวิทยาลัยจะได้ให้ความสำคัญของบทบาทในด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ก็ดี แต่วิทยาลัยทุกแห่งก็ได้ปฏิบัติภารกิจในทุก ๆ ด้านทั้ง ๆ ที่วิทยาลัยส่วนใหญ่ยังมี สถานภาพทางการเงินไม่ดีนักก็ตาม

อย่างไรก็ดี ผลจากการวิเคราะห์ เปรียบ เทียบระหว่างบทบาทที่เป็นจริง กับบทบาทที่คาดหวังในด้านต่าง ๆ จะเห็นว่าคะแนนทางด้านความคาดหวัง สูงกว่าคะแนนทางด้านความเป็นจริง นั่นคืออาจารย์ของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 10 แห่ง ต้องการให้วิทยาลัยของตนมีบทบาทเพิ่มขึ้นทั้ง 4 ด้าน อันแสดงถึงความ เข้าใจถึงความสำคัญในภารกิจหลักของการอุดมศึกษา เป็นอย่างดี ทั้งยังแสดง ถึงศักยภาพของอาจารย์เหล่านั้นว่ามีความพร้อมที่จะร่วมดำเนินการ เพื่อให้บรรลุ ถึงภารกิจหลักดังกล่าวด้วย

นอกจากนั้นในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มวิทยาลัย เอกชนที่มีอายุในการก่อตั้งมากและน้อย พบว่าบทบาทที่เป็นจริงของทั้ง 2 กลุ่มวิทยาลัย มิได้แตกต่างกันตามกลุ่มอายุในการก่อตั้ง ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้วิทยาลัย เอกชนทุกแห่งมีกำลังใจที่จะแข่งขันกันพัฒนาบทบาทและภารกิจของตน และมีสิทธิที่จะได้รับการสนับสนุนจากสังคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขในเรื่องของอายุสถาบัน การแข่งขันกันระหว่างสถาบันการศึกษา เอกชนจะชักนำให้คุณภาพของการศึกษาดีขึ้น (รังสรรค์ ณะพรพันธ์ เศรษฐศาสตร์ การคลังว่าด้วยการศึกษา 2519 : 30)

ในด้านบุคคลากรที่สำคัญของวิทยาลัย คือตัวอาจารย์ผู้สอนเองนั้นก็เป็นที่น่ายินดีที่ได้พบว่ากลุ่มอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องของบทบาทที่คาดหวังของวิทยาลัย เอกชนในเกือบทุกเรื่อง ยกเว้น เรื่องของบทบาทในการบริการทางวิชาการแก่สังคม เท่านั้นที่อาจารย์ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนน้อย เห็นว่ามีความสำคัญมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก

ข้อเสนอแนะ

1. วิทยาลัย เอกชนทุกแห่งควรจะได้ทำการพิจารณาบทบาทของตนในด้านต่าง ๆ ของตนเอง เท่าที่ผ่านมาว่าได้ปฏิบัติครบถ้วนหรือไม่เพียงไร ตามที่ได้ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของแต่ละวิทยาลัย และตามปรัชญาหรืออุดมการณ์หลักของการอุดมศึกษา ซึ่งอาจจะทำได้โดยหน่วยวิจัยและวางแผน ซึ่งวิทยาลัย เอกชนแต่ละแห่งควรมีอยู่

2. วิทยาลัย เอกชนควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ปฏิบัติการกิจ
ในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมให้มากยิ่งขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
หรือรับผิดชอบและโดยวิธีอื่น ๆ เช่น

2.1 ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐควรจะได้กำหนดนโยบายและ
แผนงานด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมให้แน่ชัด รวมทั้งแสวงหา
งบประมาณสนับสนุนตามสมควร

2.2 วิทยาลัย เอกชนทั้งหมดควรร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการ
บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยอาจจะจัดเป็นโครงการให้ระหว่าง
วิทยาลัย ซึ่งจะทำให้มีความคล่องตัวในการดำเนินการและทรัพยากร
ที่กระจายกันอยู่ในแต่ละแห่ง และยังตัดความซับซ้อนในการปฏิบัติงานได้ด้วย
แต่ทั้งนี้ควรจะต้องคำนึงถึงความต้องการของสังคมและให้สังคมมีส่วนร่วมด้วย
ตามสมควร ทั้งนี้ เพื่อมิให้งานบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นเพียงการให้
หรือรับ เพียงอย่างเดียว

3. ในด้านของการสอนนั้นวิทยาลัย เอกชนควรจะกำหนดบทบาท
การบริหารงานทางด้านวิชาการและการประเมินผลงานดังกล่าวให้แน่นอน
สม่ำเสมอ โดยกำหนดบทบาทของฝ่ายผู้บริหาร ฝ่ายผู้สอน ฝ่ายวิชาการ
และพนักงานธุรการทั่วไป ซึ่งเป็นบุคคลากรที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินการกิจ
ดังกล่าว ทั้งสามฝ่ายควรมีเป้าหมายและข้อตกลงร่วมกันในอันที่จะพัฒนา
มาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น อีกทั้งรัฐควรจะได้ให้ความช่วยเหลือในเรื่อง
การประสานงานกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการยกเว้นภาษีในการ
จัดซื้ออุปกรณ์การศึกษาบางประเภท หรือในเรื่องของการจัดหาอาจารย์
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ทราบว่ากองวิทยาลัย เอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจัด
ทำอยู่ให้มากยิ่งขึ้น

4. ในด้านของภารกิจทางการวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบควรให้การสนับสนุนในการดำเนินการวิจัยของวิทยาลัย เอกชนอย่างจริงจังทั้งทางด้านทรัพยากรและความร่วมมือในด้านต่าง ๆ และวิทยาลัยเองก็ควรจะต้องดำเนินการ อันเป็นการเอื้ออำนวยต่อการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการให้โอกาสแก่อาจารย์ในการทำวิจัย โดยการกำหนดชั่วโมงสอนให้แก่อาจารย์ให้เหมาะสมพอที่จะมีเวลาทำการค้นคว้าวิจัยได้

5. เนื่องจากความคาดหวังของอาจารย์ต่อภารกิจต่าง ๆ ของวิทยาลัยสูงกว่าการปฏิบัติจริง วิทยาลัยจึงควรส่งเสริมศักยภาพของอาจารย์ให้ได้ปฏิบัติภารกิจในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสนับสนุนด้วยทรัพยากรและโดยการบริหารงานในลักษณะที่จะทำให้อาจารย์มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานด้วยดี เช่นการจัดสรรรางวัลหรือทุนสำหรับให้อาจารย์ได้เพิ่มวิทยฐานะสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้มีจำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิสูงมากขึ้น มาตรฐานและความมั่นคงทางวิชาการก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย

6. ทุก ๆ สิ้นปีการศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐบาลควรจัดให้มีการสัมมนาทางวิชาการทั้งในระดับผู้บริหารและผู้สอนของวิทยาลัย เอกชน เพื่อเป็นการทบทวนประเมินผลหาข้อแก้ไขปัญหาลัพธ์ และวางแผนการพัฒนากิจการของตนในปีการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาเป็นรายกรณี (Case Study) เพื่อศึกษาถึงลงไปถึงสาเหตุของความแตกต่างกันในจุดต่าง ๆ ที่พบจากการวิจัยข้างต้น

2. ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้โดยเพิ่มตัวแปรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่นศึกษาความคาดหวังของ นิสิตนักศึกษา ผู้บริหาร หรือประชาชนซึ่งแตกต่างกันตามกลุ่มอาชีพ

3. ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะ เดียวกันนี้กับสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ เพื่อ เปรียบ เทียบกับของ เอกชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำแหง พลากร "การศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย" รวมบทความเกี่ยวกับ
อุดมศึกษา ม.ป.ท., ม.ป.ป. หน้า 15-16 อัดสำเนา
- คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
การศึกษาปริมาณงานปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร รายงานการวิจัยสถาบัน
 ฉบับที่ 1, 2518, 32 หน้า อัดสำเนา
- จรรยา สุวรรณทัต "การนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการศึกษา" จุดยืน
และทิศทางการศึกษาของไทย วัฒนาพานิช 2518 หน้า 83-88
- บรรจง ชูสกุลชาติ "ความมุ่งหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษา" การปฏิรูป
อุดมการการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1 บริษัทสำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2517
 หน้า 191
- ปิ่น มาลากุล "คำว่า" การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช 2518, หน้า 6
- บัวย อังภากรณ "มหาวิทยาลัยกับสังคมไทย" ศูนย์ศึกษา 19(4) : 57-64
 เมษายน - มิถุนายน 2516
- บัวย อังภากรณ "การบริหารมหาวิทยาลัย" เสียดีพอย่าเสียดีน เคล็ดไทย
 2517, หน้า 52-83
- เปรมจิตต์ จีระพันธ์ การศึกษาเปรียบเทียบกับลักษณะหน้าที่การงานของอาจารย์
ประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2513, 79 หน้า อัดสำเนา
- แผนกสถิติและวิจัย วิทยาลัยครูอุบลราชธานี โฉมหน้าวิทยาลัยครูอุบลราชธานี
ในเชิงสถิติ ปีการศึกษา 2518 อีสานการพิมพ์ 2518, 61 หน้า

ฝ่ายโครงการ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ลักษณะของครูที่สังคม
ต้องการ สามมิตร 2518, หน้า 9

พัทยา สายหู "มหาวิทยาลัยในเขตภูมิภาคกับภาวะแวดล้อม" วารสาร
สภาการศึกษาแห่งชาติ 7(9) : 36-58 เมษายน 2516

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ "อนาคตของการศึกษาของประเทศไทย" วารสาร
สภาการศึกษาแห่งชาติ 6(6) : 24-44 มกราคม 2515

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ "การพัฒนาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย"
ปริญานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต 2516, 270 หน้า

มหาวิทยาลัย, ทบวง กองวิทยาลัยเอกชน รายงานสรุปผลการสัมมนา
ผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน 2518, 30 หน้า อัดสำเนา

มหาวิทยาลัย, ทบวง กองวิทยาลัยเอกชน รายงานสถานภาพวิทยาลัย
เอกชน ปีการศึกษา 2513-2519 เกษมการพิมพ์ 2520, 242 หน้า

มหาวิทยาลัย, ทบวง กองแผนงาน สารสนเทศเกี่ยวกับทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐมนตรี สิงหาคม 2518, 189 หน้า

ล้วน สายยศ และ อังคณา ตันติรัตนานนท์ สถิติทางการศึกษา วัฒนาพานิช
2515, 279 หน้า

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์ ทัศนทางการศึกษา โรงพิมพ์พิมพ์ 2518, 273 หน้า

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์ เศรษฐศาสตร์การคลังว่าด้วยการศึกษา สมาคมเศรษฐ-
ศาสตร์ธรรมศาสตร์ 2519, 310 หน้า

วิจิตร ศรีสอาน "มหาวิทยาลัย" สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ธันวาคม 2514
หน้า 63-65

วิจิตร ศรีสอาน หลักการอุดมศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 87 หน้า

วิจิตร ศรีสอ้าน อุดมศึกษา พระนคร : ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2518,
87 หน้า

สภาวิจัยแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ความเจริญทางเศรษฐกิจของ
ประเทศไทย 2518, 298 หน้า

สมชาย วงศ์เกษม "บทบาททางการสอน การวิจัยและการบริการสังคม
ของอาจารย์วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ปริญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
135 หน้า

สายทิพย์ นุกูลกิจ การศึกษาสถานภาพการใช้อาคารสถานที่และกำลังอาจารย์
ของสถานศึกษาสังกัดกรมการฝึกหัดครู ในภาคการศึกษา 9, 10, 11, 12
ปีการศึกษา 2513 ปริญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 83 หน้า

สายไสว ไวยภาษ "การสำรวจและวิเคราะห์เชิง เศรษฐศาสตร์ เรื่องผลผลิตภาพ
การทำงานของอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" วารสารบัณฑิตวิทยาลัย
2516 หน้า 412-414

ลีปนันท เกตุทัต การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช 2518 ก, 294 หน้า

ลีปนันท เกตุทัต "การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม" จุดยืนและทิศทางการศึกษา
ของไทย 2518 ข, หน้า 25

อภิรดี อุดมมณีสุวัฒน์ "การสำรวจสถานภาพการใช้อาคารสถานที่และกำลัง
อาจารย์ของสถานศึกษาในสังกัดกรมฝึกหัดครูภาคการศึกษา 1" ปริญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต 2514, 78 หน้า

อมร รักษาสัตย์ "แนวการวัดปริมาณการปฏิบัติงานประจำปีของอาจารย์ในสถาบัน
อุดมศึกษา" บรรณสาร ส.บ.พ. 1(2) : 1-10 สิงหาคม 2512

ภาคผนวก

(สำเนา)

ครุฑ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

13 ธันวาคม 2520

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์

เรียน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ด้วย นางประไพพรรณ โพธิ์กระจำจ นิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาโท วิชา เอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กาลังจะ ดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลทำการวิจัย เรื่องบทบาทในด้านการสอน การบริการ สังคม และการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ของโครงการวิจัยของกองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการออกหนังสือ นำตัว เพื่อขอความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากวิทยาลัย เอกชนทั้ง 10 แห่ง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พจน์ สະ เพียรชัย

(นายพจน์ สະ เพียรชัย)

รอง เลขาธิการ

รักษาราชการแทน เลขาธิการ

กองวิจัยการศึกษา

โทร. 2811198

(สำเนา)

ครุฑ

ที่ ทม.0205/18208

ทบวงมหาวิทยาลัย

14 ธันวาคม 2520

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน (ผู้อำนวยการ, อธิการ วิทยาลัยเอกชน 10 แห่ง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2520

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้มีหนังสือ
มายังทบวงมหาวิทยาลัยตามที่แนบมาพร้อมนี้ เพื่อขอให้ นางประไพพรรณ
โพธิ์กระจำจ นิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาโท วิชา เอกอุดมศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการ
วิจัย เรื่อง บทบาทในการสอน การบริการสังคม และการถ่ายทอดวัฒนธรรม
ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยของกองวิจัย
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ทบวงมหาวิทยาลัยจึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่าน ขอได้
โปรดอนุเคราะห์เกี่ยวกับการ เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการวิจัยในเรื่อง
ดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง.

ขอแสดงความนับถือ

ประเสริฐ ฦ นคร

(นายประเสริฐ ฦ นคร)

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

สำนักงานปลัดทบวงฯ

กองวิทยาลัยเอกชน

โทร. 2828531 - 2

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1 มีนาคม 2521

เรียน ท่านอาจารย์ที่เคารพ

ดิฉันกำลังศึกษาวิชาการอุดมศึกษาในระดับปริญญาโทอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดิฉันมีความประสงค์จะศึกษาเรื่องบทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน เพื่อเสนอ เป็นปริญญานิพนธ์ต่อมหาวิทยาลัยวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบว่าในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษา เอกชนมีบทบาทในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาน้อยเพียงไร ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นสิ่งช่วยเสนอแนะในการวางแผนนโยบาย เพื่อพัฒนาบทบาทตามหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาร่วมต่อไป

ดิฉันขอยืนยันว่าผลการตอบแบบสอบถามของท่าน จะไม่มีผลเสียหายต่อท่านทั้งในทางตรงและทางอ้อม ดิฉันถือว่าคำตอบของท่าน เป็นความลับที่สุด ผลการศึกษาจะแสดงผลออกมาโดยส่วนรวมเท่านั้น ดิฉันหวังว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านโดยการตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และขอขอบพระคุณอย่างสูง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ประไพพรรณ โพธิ์กระจำจ

(นางประไพพรรณ โพธิ์กระจำจ)

นิสิตปริญญาโทมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อวิทยาลัยของท่าน
2. วิทยาลัยของท่านได้รับอนุมัติให้จัดตั้งและเปิดทำการสอนมาแล้ว
เป็นเวลา ปี
3. ท่านมีประสบการณ์ในด้านการสอนในวิทยาลัยของท่าน เป็น เวลา ปี

แบบสอบถามวัดปริมาณของบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ในการตอบแบบสอบถามนี้ ขอให้ท่านเปรียบเทียบความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของท่านและผู้ที่อยู่ในสถาบันของท่านว่า เหมือนกับบุคคลในเหตุการณ์ต่าง ๆ แต่ละข้อในแบบสอบถามนั้นมากน้อยเพียงไร ไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกหรือการกระทำที่ต่างกัน ฉะนั้นโปรดตอบให้ตรงกับความรู้สึกและการกระทำของท่านเท่านั้น คำตอบของท่านจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำไปศึกษา เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น

วิธีตอบแบบสอบถาม

1. ข้อความในแต่ละข้อตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของบุคคลอื่น (ข้อ ก.) และตัวท่านเอง (ข้อ ข.) มากน้อยเพียงไร
2. เลือก กา เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่คิดว่าเหมาะสมดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง ผู้บริหารวิทยาลัยแห่งหนึ่งกล่าวว่า "ควรสอนให้นักศึกษา ในระดับอนุปริญญาให้มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัย"

- ก. วิทยาลัยของท่านมีแนวโน้มที่จะดำเนินการตามคำกล่าวนี้อย่างไร

1	2	3 ✓	4	5
---	---	-----	---	---

- ข. ท่านคิดว่าจำเป็นเพียงใดที่นักศึกษาระดับอนุปริญญาจะต้องเรียนการวิจัย

1	2	3	4	5 ✓
---	---	---	---	-----

วิธีตอบพิจารณาดังนี้

ข้อหมายเลข 1	หมายความว่า	ไม่มีเลย
ข้อหมายเลข 2	หมายความว่า	น้อยมาก
ข้อหมายเลข 3	หมายความว่า	ปานกลาง
ข้อหมายเลข 4	หมายความว่า	มาก
ข้อหมายเลข 5	หมายความว่า	มากยิ่งขึ้น

แบบสอบถามวัดปริมาณของบทบาทในด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

1. วิทยาลัย ก. มีมาตรฐานการศึกษาดีกว่าวิทยาลัย ข. เพราะอาจารย์ทุกคนที่จะเข้าไปทำหน้าที่สอนต้องผ่านการคัดเลือก เข้าไปโดยการทดสอบทางวิชาการ
 - ก) อาจารย์ที่ทำการสอนในวิทยาลัยของท่านที่ผ่านการทดสอบในลักษณะนี้มีจำนวนมากน้อยเพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---
 - ข) ท่านคิดว่ามีความจำเป็นเพียงไรที่จะต้องมีการทดสอบเพื่อคัดเลือกอาจารย์เข้าสอนในวิทยาลัยเอกชน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---
2. อาจารย์จะเติบโตเป็นอาจารย์ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ในวิทยาลัยชอบ เพราะใช้วิธีสอนหลายวิธี เช่น การบรรยาย อภิปรายและรายงาน แล้วแต่ลักษณะวิชา
 - ก) วิทยาลัยของท่านมีอาจารย์อย่างอาจารย์จะเติบโตมากน้อยเพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---
 - ข) ถ้าท่านเป็นผู้ช่วยการหรืออธิการบดี ท่านจะสนับสนุนวิธีการของอาจารย์จะเติบโตแค่ไหนเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

3. อาจารย์รจนาพูดกับเพื่อนอาจารย์ด้วยกันว่า "ฉันไม่ชอบเลยในระบบตามใจท่าน (นักศึกษา) จะเข้าเรียนหรือไม่ก็ได้ ไม่มีการเช็คเวลาเรียน ถึงเวลาสอบได้ก็ได้อีก"

ก) วิทยาลัยของท่านถือว่าระเบียบการ เช็ค เวลา เรียนมีความสำคัญเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านให้ความสำคัญต่อการ เข้าฟังคำบรรยายของนักศึกษาแค่ไหน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

4. ผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า "อาจารย์ทุกท่านควรมีใจกว้างพอที่จะยอมให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการสอนของท่าน"

ก) ผู้บริหารของท่านมีแนวโน้มของการกระทำหรือความคิดที่จะ

ดำเนินการ เช่นนี้หรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ในฐานะของอาจารย์ผู้สอน ท่านรู้สึกอัดอั้นหรือไม่เพียงไรที่จะให้

นักศึกษาวิพากษ์วิจารณ์การสอนของท่าน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

5. อาจารย์หัวหน้าคณะวิชา ก. พูดกับหัวหน้าคณะวิชา ข. ว่า "การร่วมมือทางด้านวิชาการระหว่างคณะวิชา จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น"

ก) คณะวิชาต่าง ๆ ในวิทยาลัยของท่าน ให้ความร่วมมือในด้านวิชาการ

ต่อกันดีหรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านเห็นด้วยกับหัวหน้าคณะวิชา ก. เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

6. อาจารย์มณฑาปรารภกับอาจารย์สามลว่า เธอมีชั่วโมงสอนมากถึงล้นดาดห้ละ 20 ชั่วโมง จนแทบจะไม่มีเวลาตรวจงานและเตรียมการสอน

ก) วิทยาลัยของท่านมีอาจารย์ที่ตกอยู่ในสภาพเดียวกับอาจารย์มณฑา

มากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าการ เตรียมการสอนในระดับที่ท่านสอนอยู่ เป็นสิ่งจำเป็น
ต่อท่านเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

7. ผู้อำนวยการวิทยาลัยแห่งหนึ่งพูดในที่ประชุมอาจารย์ว่า "อาจารย์พิเศษ
มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยเรา"

ก) วิทยาลัยของท่านให้ความสำคัญแก่อาจารย์พิเศษตามนัยนี้มากน้อย
เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านมีความ เห็นโน้มเอียงตามคำกล่าวของผู้บริหารท่านนี้หรือไม่
เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

8. ธนู นักศึกษาวิทยาลัย ก. อวดเพื่อนหญิงของเขา เกี่ยวกับ เรื่องห้องสมุด
ว่าบริการดี หนังสือมีเพียงพอและทันสมัยอยู่เสมอ

ก) ห้องสมุดวิทยาลัยของท่านได้รับคำชมเชยท่านองนี้หรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าห้องสมุดมีความสำคัญต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา
เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

9. ภาคการศึกษาที่สอง ปีการศึกษา 2519 วิทยาลัย ก. ได้ทำพิธีมอบ
ประกาศนียบัตร เชิดชูเกียรติอาจารย์ผู้มีผลงานด้านการสอนดีเด่น

ก) วิทยาลัยของท่านมีแนวโน้มว่าจะทำหรือ เคยทำการพิจารณาความดี
ความชอบในด้านการสอนหรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านเห็นว่า เป็นเรื่องจำเป็นเพียงไรที่วิทยาลัย ก. จะต้องกระทำ
เช่นนั้น

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

10. ผู้อำนวยการวิทยาลัยแห่งหนึ่งกล่าวว่า "ผมเชื่อว่าบรรยากาศที่สงบสบาย สะอาด จะช่วยให้นักศึกษา เรียนรู้ได้ดีขึ้น"

ก) วิทยาลัยของท่านดำเนินการตามความเชื่อดังกล่าวนี้อหรือไม่

เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่า "บรรยากาศ" ของห้องเรียน เป็นสิ่งที่นักศึกษาระดับ

อุดมศึกษาคำนึงถึงมากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

11. อาจารย์กลุ่มหนึ่งของวิทยาลัย ก. พูดถึงแผนกผลิตคำสอนของวิทยาลัยว่า "แผนกคำสอนจะช่วยให้งานด้านวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ถ้าวิทยาลัยจะสนับสนุนด้านงบประมาณให้มากกว่านี้"

ก) แผนกผลิตคำสอนของวิทยาลัยของท่านได้รับการสนับสนุนด้าน

งบประมาณอย่างเหมาะสมหรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่านเป็นผู้บริหารหรืออธิการ ท่านจะให้ความสำคัญของ

แผนกคำสอนอยู่ในระดับใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

12. ผู้บริหารวิทยาลัยแห่งหนึ่งกล่าวว่า "ควรสอนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัย"

ก) วิทยาลัยของท่านมีแนวโน้มว่าจะดำเนินการตามคำกล่าวนี้อย่างใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าจำเป็นเพียงใดที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องเรียน

การวิจัย

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

13. อาจารย์กลุ่มมาพบกับอาจารย์จันทร์ว่า "ที่ดิฉันมีเอกสารประกอบการเรียนอยู่เล่มนี้ก็เพราะวิทยาลัยท่านอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดีในเรื่องการจัดทำ"

ก) วิทยาลัยของท่านให้บริการที่ใกล้เคียงกับวิทยาลัยของอาจารย์กู่สุมา
หรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่านเป็นผู้บริหารท่านจะให้การสนับสนุนบริการนี้ในระดับใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

14. ดร. สติ พูดกับ ดร. ปัญญาว่า "ถึงแม้เราจะไม่สอนวิชาวิจัยให้กับนักศึกษาโดยตรง แต่เราก็ควรจะสอนให้เขา เห็นประโยชน์และความสำคัญของการวิจัย"

ก) ในวิทยาลัยของท่านมีการสอนตามแนวความเห็นของ ดร. สติ
หรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านเห็นด้วยกับ ดร. สติ เพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

15. ในที่ประชุมคณาจารย์ของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยกล่าวว่า "ปีนี้เราจะมีการพิจารณาความดีความชอบ เป็นพิเศษแก่อาจารย์ที่แต่งตำรา หรือคู่มือต่าง ๆ"

ก) ในปีนี้หรือปีที่ผ่านมา วิทยาลัยของท่านเคยมีการสนใจในลักษณะนี้
มากน้อย เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านเห็นว่า เป็นการสมควร เพียงใดที่ผู้แต่งตำราหรือคู่มือควรจะได้
รับการพิจารณาความดีความชอบ เป็นพิเศษ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

16. อาจารย์บุปผาพูดกับอาจารย์มาลีว่า "อาจารย์ที่สอนระดับวิทยาลัย
อย่างเราควรมีความรู้พื้นฐานทางด้านการวิจัย"

ก) มีอาจารย์ในวิทยาลัยของท่านมากน้อย เพียงใดที่มีความเห็น เช่น
เดียวกับอาจารย์บุปผา

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านเห็นว่ามีควมจำเป็นมากน้อย เพียงใดที่ท่านและเพื่อนอาจารย์
จะต้องมีความรู้พื้นฐานในด้านการวิจัย

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

17. ผู้อำนวยการวิทยาลัยแห่งหนึ่งกล่าวว่า " เรามีวิธีที่จะสอนวิธีการวิจัย
ขั้นพื้นฐานโดยทางอ้อมแก่นักศึกษาได้หลายวิธี เช่นให้เขาเล่นงานย่อย ๆ
ที่ได้ศึกษามาเองภาคเรียนละชั้น" โดยวิทยาลัยตั้งกรรมการที่ปรึกษา
ควบคุมให้

ก) ความคิดเช่นนี้เคยได้รับการกล่าวขวัญหรือไม่ เพียงไรในวิทยาลัย
ของท่าน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าวิธีการนี้มีความเหมาะสมเพียงใด
ที่จะใช้ในวิทยาลัยของท่าน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

18. อาจารย์ธำราพูดกับอาจารย์ที่ว่า " ความเห็นของอาจารย์ที่ว่า เราควร
จะรับจ้างทำวิจัยให้แก่ทางราชการและวงการธุรกิจนั้น ผมว่าเป็นไปได้
ยาก เพราะของเราเองยังทำไม่ได้"

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ก) ความดำริ เช่นนี้เคยมีในวิทยาลัยของท่านหรือไม่ เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าความดำริ เช่นนี้ควรได้รับการยอมรับเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

19. ในที่ประชุมอาจารย์ของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อธิการ ได้กล่าวว่า " ผมคิด
ว่าอาจารย์ระดับวิทยาลัยอย่าง เราควรจะมีงานวิจัยกับเขาบ้าง"

ก) วิทยาลัยของท่านมีการดำริหรือไม่ เพียงไรที่จะให้มีงานวิจัย
ของวิทยาลัย

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่า เป็น เรื่องสำคัญเพียงไรที่สถาบันอุดมศึกษาระดับวิทยาลัย
ของท่านจะต้องมีผลงานวิจัย

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

20. อาจารย์ตะวันตกกล่าวกับอาจารย์สุริยว่า "ถ้าเรามีหน่วยวิจัยสถาบัน เหมือน
ตามมหาวิทยาลัย ก็จะทำให้ได้ข้อเท็จจริงมาพัฒนาวิทยาลัยได้ดีขึ้น"

ก) มหาวิทยาลัยของท่าน เคยมีการดำรงมานานเพียงไรที่จะพัฒนา

วิทยาลัยโดยอาศัยข้อมูลจากการวิจัย

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่าน เป็นผู้อำนวยการหรืออธิการ ท่านจะให้ความสนใจต่อ
ความคิดของอาจารย์ตะวันตกน้อยเพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

21. วิทยาลัยอาชีวะของรัฐแห่งหนึ่ง เคยนำผลงานทางวิชาการออก เผยแพร่
ทางโทรทัศน์ ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากประชาชนมาก

ก) วิทยาลัยของท่าน เคยแสดงผลงานทางวิชาการทางโทรทัศน์

บ่อยครั้งเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่าน เป็นผู้บริหาร ท่านคิดว่าการออกโทรทัศน์ เพื่อการนี้

มีความจำเป็นเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

22. อาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐมักได้รับ เชิญให้ไปบรรยายหรืออภิปราย
ทางวิชาการในที่ชุมชน เสมอ

ก) อาจารย์วิทยาลัยของท่านได้รับ เชิญหรือ เข้าร่วมอภิปรายบรรยาย

ในที่ชุมชนบ่อยครั้ง เพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่าน เป็นผู้บริหาร ท่านจะสนับสนุนเพียงไรถ้าอาจารย์ในวิทยาลัย
ของท่านได้รับเชิญไปในการนี้

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

23. นำท่วมใหญ่เมื่อปี 2518 มีวิทยาลัยอาชีวะแห่งหนึ่งส่งอาจารย์และ
นักศึกษาออกบริการทางวิชาการแก่ประชาชน โดยการช่วยแก้ไข
เครื่องยนต์ที่ติดขัด

ก) วิทยาลัยของท่าน เคยใช้ความรู้ในวิชาการตามแนวของท่าน

ช่วย เหลือหรือบริการสังคม เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่าน เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยแห่งนั้น ท่าน เห็นว่ามีความจำเป็น
เพียงไรในการจะสนับสนุนการบริการ เช่นนี้

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

24. อาจารย์ระดับอุดมศึกษาหลายท่าน เป็นนัก เขียนบทความทางวิชาการ
ที่มีชื่อเสียง

ก) วิทยาลัยของท่านมีจำนวนอาจารย์ที่ชอบ เขียนบทความทางวิชาการ
ออก เผยแพร่มากนัก เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าการ เขียนบทความทางวิชาการออก เผยแพร่ เป็นภารกิจ
ที่จำเป็น เพียงใดสำหรับอาจารย์อุดมศึกษา

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

25. ในที่ประชุมอาจารย์ของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง (ซึ่ง เปิดทำการสอนทั้งด้าน
ช่างเทคนิคและธุรกิจ) อาจารย์คุณตลา เสนอความคิดว่า "เราน่า
จะมีบริการรับซ่อมเครื่องไฟฟ้า หรือบริการทำบัญชีในราคาถูก"

ก) ถ้าอาจารย์คุณตลา เป็นอาจารย์ในวิทยาลัยของท่าน ความคิดของ
เธอจะได้รับการสนับสนุนมากน้อย เพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าความคิดนี้เป็นสิ่งที่จะ เป็นไปได้มากน้อย เพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

26. ผู้อำนวยการวิทยาลัยแห่งหนึ่งพบกับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการว่า "การจัด
นิทรรศการทางวิชาการภาคละครั้งนั้นกำลังพอเหมาะ ไม่มากหรือน้อย
เกินไป"

ก) เมื่อเทียบตามเกณฑ์ วิทยาลัยของท่านจัดนิทรรศการดังกล่าว
มากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่านเป็นผู้อำนวยการหรืออธิการ ท่านคิดว่าจำเป็นเพียงไร
ที่นิทรรศการดังกล่าวจะได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

27. นายจรรยา ประชาชนคนหนึ่ง เข้าไปขอคำแนะนำ เรื่องการผสมปูนจาก
วิทยาลัยแห่งหนึ่ง และได้รับความร่วมมือ เป็นอย่างดี

ก) ถ้านายจรรยาขอคำแนะนำทางวิชาการตามแนววิทยาลัยของท่าน
ท่านคิดว่านายจรรยาจะได้รับความช่วยเหลือเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าการบริการ เช่นนี้ วิทยาลัยจะได้รับการค่านิยมจากนายจรรยา
มากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

28. มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศมักจะจัดการบรรยายต่าง ๆ ทาง
วิชาการ เป็นการบริการแก่สังคมอยู่เป็นประจำ

ก) วิทยาลัยของท่านมีการอภิปราย บรรยาย โดยเปิดโอกาสให้บุคคล
ภายนอก เข้าฟังบ่อยครั้ง เพียงใด

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่า เป็นเรื่องที่ เป็นไปได้มากน้อย เพียงใดในการจัดกิจกรรม
ดังกล่าวขึ้นในวิทยาลัยของท่าน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

29. วิทยาลัยทั่ว ๆ ไปมีโอกาสในการให้บริการทางวิชาการโดยการ เปิด
อบรมระยะสั้นให้แก่ประชาชนทั่วไปในสาขาวิชาที่เปิดสอน

ก) วิทยาลัยของท่านให้บริการ เช่นนี้มากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่านเป็นผู้บริหาร ท่านจะสนับสนุนกิจการนี้เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

30. การอบรมวิธี เพาะเห็ดของมหาวิทยาลัย เกษตรฯ เป็นที่ชื่นชอบของสังคมที่ได้รับบริการ

ก) วิทยาลัยของท่านได้รับความชื่นชอบจากสังคมในเขตของท่าน

เพียงไรในการบริการทางวิชาการ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่า เป็นความจำเป็นมากน้อยเพียงใดที่วิทยาลัยเอกชนจะต้องให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

31. อาจารย์จินตะหราพูดกับอาจารย์บุษบาว่า "สมัยนี้ใคร ๆ ก็หันมานิยมดนตรีไทย แต่ฉันไม่ชอบ อืดอาด ชักช้า"

ก) อาจารย์ของวิทยาลัยของท่านที่มีทัศนคติต่อดนตรีไทย เหมือนอาจารย์

จินตะหรา มีจำนวนมากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าจะมีวิทยากรมาแนะนำดนตรีไทยในวิทยาลัยของท่าน ท่านจะเห็นว่ามีความจำเป็นเพียงไรที่จะประชาสัมพันธ์ให้อาจารย์และนักศึกษา

ทุกคน เข้าฟัง

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

32. อาจารย์ไพบุญกล่าวว่่า "การที่วิทยาลัยของเราเป็นเจ้าภาพงานกฐินสามัคคีของ เขต เป็นการถ่ายทอดรักษาวัฒนธรรมที่ควรทำ"

ก) วิทยาลัยของท่านมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางศาสนา กับชุมชนบ่อยครั้ง

เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าการร่วมกิจกรรมทางศาสนา กับชุมชน เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

33. อาจารย์กามนิตพูดกับอาจารย์เมทีนี่ว่า "งานไหว้ครูปีนี้คึกคักจริง ๆ นะคุณ นักศึกษามากันพร้อมหน้า"

ก) งานไหว้ครูของวิทยาลัยของท่านปีนี้ ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ และนักศึกษาดีเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่านเป็นผู้บริหาร ท่านจะให้ความสำคัญต่อพิธีการไหว้ครูประจำปี มากเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

34. อาจารย์ฟองสมุทรอาจารย์วิชาศิลปะ พูดกับอาจารย์สุดันที่อาจารย์ผู้สอน วิชานาฏศิลป์ว่า "ชุมนุมของเราคงไปไม่รอด ของงบประมาณครึ่งใดต้อง คอยเป็นเดือน ๆ ไม่เหมือนชุมนุมอื่น"

ก) วิทยาลัยของท่านให้การสนับสนุนชุมนุมต่าง ๆ เพื่อการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม เช่นนี้เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านเห็นว่าการจัดตั้งชุมนุมเหล่านี้ จะช่วยถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรม ได้มากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

35. อาจารย์เนื่อทิพย์พูดกับอาจารย์เนื่อทองว่า "ทุกวันนี้ฉันเหลือระอา กับนักศึกษาพวกนี้ ช่างไม่มีสัมมาคารวะกับครูบาอาจารย์เลย"

ก) วิทยาลัยของท่านให้ความสนใจต่อจรรยาบรรณของนักศึกษา เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านมีความเห็นว่า ความเคารพนับถือที่นักศึกษามีต่ออาจารย์ในระดับอุดมศึกษา เป็นสิ่งที่ควรเอาใจใส่เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

36. นายสงกรานต์ชี้ให้เพื่อนดูนักศึกษาชายหญิงคู่หนึ่งที่เดินเกี้ยวเก้อกัน เข้าชมภาพยนตร์รอบค่ำ แล้วพูดว่า "อ่อนใจ ความประพจน์ เด็กสมัยนี้"

- ก) วิทยาลัยของท่านถือว่า เรื่องความประพฤติของนักศึกษามีความสำคัญ
เพียงไร ต่อชื่อเสียงของสถาบันและตัวนักศึกษาเอง

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

- ข) ท่านคิดว่าควร เข้มงวดในเรื่องความประพฤติส่วนตัวของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

37. หลังจากการ เข้าร่วมการสาธิต เรื่องมารยาทไทย โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งวิทยาลัยเชิญมาแล้ว อาจารย์ทมิยันตีพูดกับอาจารย์ว่า "น่ารำคาญเสียเวลา สมัยนี้ไม่จำเป็นแล้ว"

- ก) ถ้ามีการสาธิตดังกล่าวในวิทยาลัยของท่าน จะมีอาจารย์สนใจเข้าร่วมมากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

- ข) ถ้าท่านเป็นผู้บริหารท่านคิดว่าควรสนับสนุนการสาธิตต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมหรือไม่เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

38. นักศึกษาปีหนึ่งคุยกันก่อนถึงวันรับน้องใหม่ว่า "ฉันกลัวรุ่นพี่จะบังคับให้วิ่งแต่อย่างไรก็ต้องยอม"

- ก) ระบบอาวุโส ได้รับการยอมรับในหมู่นักศึกษาของวิทยาลัยของท่านมากน้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

- ข) ถ้าท่านเป็นผู้ช่วยการหรืออธิการท่านจะส่งเสริมระบบนี้หรือไม่เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

39. นางสาว เมฆขลาชี้ให้เพื่อนดูนักศึกษาชายหญิงกลุ่มหนึ่งแล้ววิจารณ์ว่า "เสื้อผ้า ผมเผ้า ทั้งชายหญิง ราวกับเดินออกมาจากจอหนังฝรั่ง"

- ก) วิทยาลัยของท่าน เข้มงวดต่อการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของสถาบันเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ท่านคิดว่าความเข้มงวดต่อการแต่งกายและทรงผมของนักศึกษา

ระดับอุดมศึกษา เป็น เรื่องจำเป็นเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

40. อาจารย์เบญจกายพูดกับเพื่อนอาจารย์ว่า "ถ้าทำได้เราควรจัด

นิทรรศการทางศิลปวัฒนธรรมทุกปี เพราะจะช่วยรักษาศิลปวัฒนธรรม
ของเราเอาไว้"

ก) วิทยาลัยของท่านมีโอกาสได้ช่วยรักษาวัฒนธรรมโดยการกระทำ

เช่นนี้น้อยเพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข) ถ้าท่านเป็นผู้บริหาร ท่านคิดว่าความคิดของอาจารย์เบญจกาย

ควรได้รับการยอมรับหรือไม่เพียงไร

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---